

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8146 *Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

L'any 2003, les Corts Generals van aprovar una nova normativa en matèria de forests, la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, a través de la qual es procedia a actualitzar el règim jurídic regulador dels espais forestals d'acord amb la nova concepció del medi ambient consagrada per la Constitució espanyola i amb els principis de gestió forestal sostenible que han d'informar l'ordenació i la conservació de les forests espanyoles.

Posteriorment es va aprovar, mitjançant la Llei 10/2006, de 28 d'abril, una modificació parcial i molt definida de la Llei, en un moment encara inicial del procés social d'adaptació dels sistemes d'ordenació de les forests a les prescripcions recollides al nou model de gestió forestal sostenible.

Transcorreguts deu anys des de l'aprovació de la Llei de forests, i basant-se en la seva aplicació, s'han detectat alguns aspectes que és convenient millorar; d'altres que, a causa del desplegament posterior de la legislació nacional o autonòmica, cal adaptar; i, finalment, d'altres en el desenvolupament dels quals s'ha d'avançar més, tant pel que fa al text de la Llei aprovat originalment com a la primera modificació efectuada el 2006. Per això, i amb la finalitat de tenir el millor instrument possible per a la gestió sostenible de les masses forestals espanyoles, es van dur a terme modificacions en els aspectes esmentats a la Llei 43/2003, de 21 de novembre, per ajustar-se, a més, al que disposen les sentències del Tribunal Constitucional relatives a la impugnació de múltiples preceptes de la Llei aprovada originalment, fonamentalment la Sentència del Tribunal Constitucional 49/2013, de 28 de febrer, la Sentència del Tribunal Constitucional 84/2013, de 13 d'abril, i la recent Sentència 97/2013, de 23 d'abril, en què els recurrents han estat, respectivament, les comunitats autònomes de Catalunya, la Rioja i Castella i Lleó.

Una de les novetats és la consideració, com un nou principi inspirador d'aquesta Llei, de les forests com a infraestructures verdes, en sintonia amb la Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions COM (2013) 249 final, de 6 de maig de 2013, denominada «Infraestructura verda: millora del capital natural d'Europa», atès que constitueixen uns sistemes naturals prestadors de serveis ambientals de primer ordre.

En aquesta modificació s'aprofundeix en la imbricació del territori forestal com una part molt important del món rural, al qual pertany, i al desenvolupament del qual ha de coadjuvar de manera activa. D'altra banda, es perfecciona l'equilibri entre els tres pilars imprescindibles de la gestió forestal sostenible, és a dir, l'econòmic, l'ecològic i el social.

Igualment es reconeix el concepte de multifuncionalitat de les forests espanyoles, és a dir, la seva capacitat de complir simultàniament amb diverses funcions econòmiques, ecològiques i socials, incloent les culturals (materials i immaterials), sense que cap d'elles vagi en detriment de les altres.

Quant a l'àmbit d'aplicació de la Llei, es determina que els terrenys agropecuaris que es dediquin temporalment a cultius d'espècies forestals estan sotmesos a aquesta Llei de forests durant el període esmentat, amb totes la característiques de les forests, fins que s'acabi el torn d'aprofitament establert prèviament, en què poden recuperar la seva condició anterior de terrenys dedicats a l'agricultura o la ramaderia.

II

Com a novetat, a l'article 7 se sistematitzen les facultats que corresponen a l'Administració General de l'Estat derivades del marc constitucional vigent, de les quals destaquen, entre d'altres, la coordinació de l'elaboració i l'aprovació de les directrius sobre diferents aspectes de la lluita contra incendis forestals, així com el desplegament de mitjans estatals de suport a les comunitats autònomes, independentment que totes dues qüestions s'elaborin en coordinació estreta amb les comunitats autònomes.

Així mateix, a la Llei es reflecteix la competència de l'Administració General de l'Estat derivada del Reglament (CE) núm. 2173/2005 del Consell, de 20 de desembre de 2005, relatiu a l'establiment d'un sistema de llicències FLEGT (Aplicació de la legislació forestal, governança i comerç) aplicable a les importacions de fusta a la Comunitat Europea. L'aplicació d'aquesta política s'ha de fer de conformitat amb les competències de cada administració, motiu pel qual figura com a competència compartida. El quadre de competències compartides es tanca amb la inclusió dels aspectes en matèria de conservació i ordenació dels recursos cinegètics i piscícoles que superen l'àmbit d'una comunitat autònoma, la coordinació dels quals convé que sigui exercida per l'Administració General de l'Estat.

Quant als òrgans de coordinació amb les comunitats autònomes, la Llei dota de flexibilitat l'Administració per adaptar-se a les diferents estructures que al llarg del temps pugui adquirir, la qual cosa obliga a definir i regular aquests òrgans, en l'àmbit reglamentari, que és molt més fàcil de variar a mesura que les circumstàncies ho vagin aconsellant. Per tant, es manté la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural com a òrgan de coordinació, per facilitar la configuració, les funcions i l'objecte dels comitès tècnics existents i els que siguin necessaris en el futur mitjançant normes de rang inferior.

Igualment, recupera la figura d'un òrgan de participació d'àmbit forestal mitjançant l'establiment d'un Consell Forestal Nacional. Les funcions específiques, la composició i el funcionament d'aquest consell també s'han de regular per la via reglamentària.

III

La Llei estableix una classificació de les forests en grups disjunts, primer segons la seva titularitat i seguidament per la seva afeció a un interès general, que és el factor que determina les característiques de la gestió de què han de ser objecte. L'especial importància d'aquestes forests, ja siguin públiques o privades, derivada dels valors singulars que incorporen, els fa creditors d'una peculiaritat que justifica l'adopció d'una regulació i uns registres propis, diferents per a cada titularitat, a través dels quals les administracions puguin vetllar per la seva protecció i salvaguarda especials.

En aquesta modificació s'amplien diversos aspectes referents, d'una banda, a l'ús de forests públiques, que quan és privatiu se sotmet amb caràcter general al règim de concessió administrativa, o que pot ser públic i, per tant, lliure, però en tot cas ordenat, motiu pel qual s'ha de recollir a l'instrument de gestió aplicable.

Es reforcen les disposicions que permeten la defensa del domini públic forestal pel que fa a recuperació possessòria, delimitació, adquisició preferent i drets de tempteig i retracte. No es modifica el règim d'inalienabilitat, imprescriptibilitat, inembargabilitat i absència de tributació.

Entre les forests privades, es manté la figura de les protectores. Tot i que persisteix la denominació, es redefeixen com aquelles forests privades que compleixen alguna de les condicions que s'exigeix a les públiques per declarar-se d'utilitat pública; per tant, s'amplia

el concepte i afecta la forest d'una manera secundària a un servei públic, fet que permet la preferència en la compensació de les seves externalitats positives.

S'aprofita per introduir un nou article 27 bis en substitució de la disposició addicional desena, reguladora de les forests «pro indiviso», caracteritzades per la falta d'identificació de tots els comuners. Sota la denominació de forests de socis s'estableix un procediment que ha de permetre als titulars coneguts procedir a gestionar-les, amb la qual cosa s'evita l'abandonament i el deteriorament de la forest, a més del desaprofitament dels recursos naturals, i alhora, aclarir la titularitat de les quotes vacants.

IV

Es manté l'aposta general per la planificació com a millor via per garantir la gestió forestal sostenible, se simplifica i es fa possible aquest principi per a les forests de superfície reduïda, molt freqüents a la nostra geografia, per a les quals un procediment d'ordenació o un pla tècnic individualitzat resulta molt costós i inabordable per part dels seus propietaris o gestors. L'adhesió a un model tipus de gestió forestal degudament aprovat, que inclogui sèries d'actuacions silvícoles aplicables als diferents tipus de forest a l'escala apropiada, pot substituir els instruments individuals sempre que les comunitats autònomes així ho permetin, i afavorir l'ordenació forestal mitjançant instruments flexibles i de baix cost per a forests petites. D'aquesta manera, s'obre la porta perquè les comunitats autònomes puguin establir una sèrie de models tipus de gestió forestal per a cadascuna de les classes de forest que posseeixen al seu territori i que considerin que, per la seva mida, per la seva simplicitat estructural o per qualsevol altra raó, poden ser objecte d'un pla de gestió molt simple. El titular que s'adhereix per escrit a un d'aquests models aprovats es compromet a seguir el que s'indica al model esmentat, i la seva forest es pot considerar ordenada. Evidentment, els serveis d'inspecció poden comprovar que realment s'efectuen les accions silvícoles que prescriu el model al terreny que s'ha compromès a això. Alhora, es limita l'obligació legal de disposar d'un projecte d'ordenació, pla dasocràtic o un altre instrument equivalent a les forests catalogades i les protectores, a causa dels valors forestals o naturals que posseeixen i que fan necessari aquest instrument específic. Igualment, les comunitats autònomes poden ampliar aquesta obligació a les forests que considerin convenient.

Es conserva l'autorització prèvia, o declaració responsable si es tracta de torns curts, per als aprofitaments en forests que no disposin de cap instrument d'ordenació, i la simple notificació prèvia per als que en disposin. En tots ells s'obliga a notificar amb posterioritat a l'aprofitament a efectes estadístics. Amb aquest sistema s'agilitza i se simplifica la tramitació, alhora que es fomenta la planificació forestal.

En aquest text es determina que els contractes públics d'aprofitaments forestals, diferents en essència de les concessions d'ús, s'han de regir en els seus termes generals pel text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, sota la figura de contractes especials, atès que han d'estar sotmesos a la legislació sectorial forestal. Per aquesta raó, es faculta el Govern a regular reglamentàriament el règim bàsic d'aquests contractes d'obres i serveis forestals.

La certificació forestal voluntària, transparent i no discriminatòria es reconeixia ja al text anterior com un valuós instrument de gestió forestal sostenible que pretén, en darrer cas, vincular el comerç dels productes forestals amb la gestió sostenible de les forests de les quals procedeixen i aconseguir que l'usuari final es decanti per productes procedents de forests planificades i gestionades amb criteris sostenibles. En aquesta modificació s'elimina el procediment administratiu que suposaria la garantia que l'Estat proporciona sobre la voluntarietat, transparència i no-discriminació dels esquemes de certificació.

En la modificació introduïda s'estableix, a més, que les administracions públiques han de tractar de controlar la legalitat de l'origen dels productes forestals, o posar tots els mitjans per evitar la introducció al mercat europeu a través del nostre país de fusta i productes forestals d'origen no legal, d'acord amb el Reglament (CE) núm. 2173/2005 del Consell, de 20 de desembre de 2005, relatiu a l'establiment d'un sistema de llicències FLEGT aplicable a les importacions de fusta a la Comunitat Europea, i el Reglament (UE)

núm. 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010, pel qual s'estableixen les obligacions dels agents que comercialitzen fusta i productes de la fusta.

V

Es manté, sobre el ja difícil canvi d'ús forestal amb caràcter general, la prohibició expressa del canvi d'ús durant 30 anys en un terreny incendiad. S'afegeix, tanmateix, una excepció, per a terrenys en què concorren raons imperioses d'interès general de primer ordre que siguin prevalents sobre el seu caràcter forestal. Aquesta prevalença ha de ser definida per una norma amb rang de llei, per a la qual cosa es requereix un procés de participació pública i un pronunciament amb seu en la sobirania popular. Finalment, s'exigeixen mesures compensatòries.

L'accés a les forests i l'ús de les pistes forestals, prohibit amb caràcter general pel text de 2006, es deixa ara a la decisió de cada comunitat autònoma, que ha de legislar en aquest respecte en tot cas si queda prohibit o permès amb caràcter general, i autoritzar o prohibir en els casos que es decideixin. En tot cas, es garanteix l'accés als vehicles vinculats a la gestió, a les servituds de pas reconegudes i als serveis de vigilància i extinció d'incendis.

Juntament amb aquestes modificacions, en execució d'una mesura CORA (Comissió per a la Reforma de les administracions públiques), es modifica el règim dels agents forestals i les potestats administratives d'extensió, policia i guarderia forestal.

VI

D'altra banda, es crea el Registre nacional de cooperatives, empreses i indústries forestals, no com a llicència o requisit previ per exercir la seva activitat corresponent, sinó amb el caràcter d'instrument de compliment de la traçabilitat dels productes forestals i de la diligència deguda que han de tenir als efectes de legalitat, així com font d'informació estadística, base per a la planificació forestal a escala regional i nacional.

VII

L'aplicació de l'esquema d'infraccions i sancions de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, s'ha mostrat deficient perquè només té en compte el temps necessari per a la recuperació del dany ambiental com a factor de gravetat, i n'obvia la dimensió. Com a factor de correcció s'introdueix una mesura de la importància del dany esmentat com a moduladora de la gravetat de la infracció, de manera que tant les infraccions que produeixen danys que triguin molt temps a recuperar-se com les que ocasionin danys molt abundants –estimats mitjançant el valor de reposició– es consideren greus o molt greus, segons els casos. Això implica que aquest segon factor, que en la redacció anterior es considerava com a agreujant, deixa de ser-ho, atès que no s'ha d'utilitzar dues vegades en la qualificació de la infracció. També incideix en la gravetat la reincidència en faltes menys greus.

S'introdueix en aquest capítol una nova infracció per violació dels preceptes derivats de l'aplicació del Reglament núm. 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre, sobre assegurament de la legalitat dels productes de fusta, i la normativa europea derivada, qüestió que té reserva de llei. En aquesta, el valor de la fusta introduïda al mercat contravenint la normativa és el que defineix la gravetat de la infracció.

Per desincentivar la possibilitat que la sanció es consideri un cost més d'una operació, tot i que continuï resultant rendible, s'introdueix el factor que la sanció ha de ser la més gran de la prescrita o el doble del valor del dany causat (o de la fusta comercialitzada, que a més a més es confisca), juntament amb l'obligació de reparar els danys, motiu pel qual els casos en què malgrat això la infracció sigui rendible, s'eliminen en la seva pràctica totalitat.

VIII

Amb la idea de reactivar econòmicament el sector forestal, en aquest cas mitjançant l'agrupació de forests als efectes de gestió –i només a aquests efectes– de manera que es

pugui aplicar una economia d'escala, es defineixen les societats forestals, els socis de les quals mantenen totes les prerrogatives dominicals a excepció de la gestió forestal, que es lliura per un temps a la societat a canvi d'una participació en els beneficis d'aquests.

Amb l'objecte d'incentivar les agrupacions de propietaris i la millora en la sostenibilitat de les forests, s'estableix una deducció en l'impost sobre societats de les societats forestals del 10 per cent de les despeses i inversions destinades a la conservació, manteniment, millora, protecció i accés de la forest per a les societats forestals creades en aquesta Llei, i alhora i amb la mateixa finalitat s'estableix el règim especial d'ajornament que preveu la Llei de l'impost sobre societats, amb l'objecte d'evitar la tributació que hi pugui haver en el moment d'efectuar aquelles operacions per les quals se cedeixen els drets d'ús forestal per part dels propietaris de parcel·les susceptibles d'aprofitament forestal, a la societat forestal a canvi de participacions en aquesta.

Amb la finalitat de facilitar el compliment del que estableix el Reglament 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre, s'estableix la validesa d'una declaració responsable, el contingut mínim de la qual s'ha de regular reglamentàriament, per al compliment dels requisits derivats del segon, i s'estableix també el caràcter d'infracció lleu de la seva omissió. Igualment, i a l'efecte d'homogeneïtzar la intensitat i la manera d'efectuar les inspeccions, s'estableix l'elaboració d'un Pla nacional d'inspecció en cooperació amb les comunitats autònomes.

Finalment, constatada la baixa proporció de forests amb instrument de planificació vigent, s'augmenten en deu anys –a començar des del 2004– els terminis en què les forests que tinguin aquesta obligació han de disposar d'un projecte d'ordenació, pla dasocràtic, tècnic o instrument equivalent, així com el de carència de l'instrument esmentat als efectes d'incentius. Aquesta ampliació es justifica pel canvi de les condicions: no són les mateixes forests les que han de tenir el pla esmentat, l'existència de la possibilitat de models tipus de gestió forestal que fa més fàcil la planificació, però que demana temps per a la seva elaboració. Tot això fa aconsellable establir un termini addicional per a l'adequació del sistema d'incentius a forests ordenades i d'acomodament a la legalitat de les forests catalogades i protectores.

IX

La Llei de modificació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, inclou també sis disposicions addicionals que responen a diferents finalitats: així, la primera es limita a actualitzar les referències amb el nom correcte del departament ministerial.

S'introdueix també en segon lloc una disposició addicional anàloga a la ja continguda a l'article 120 de la Llei 62/2003, de 31 de desembre, de mesures fiscals administratives i de l'ordre social, que garanteixi una aplicació correcta dels ajuts directes de la política agrícola comuna a Espanya, d'acord amb criteris comuns establerts a escala nacional per a tot el territori derivades del nou marc comunitari contingut al Reglament (UE) 1307/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, pel qual s'estableixen normes aplicables als pagaments directes als agricultors en virtut dels règims d'ajuda inclosos en el marc de la política agrícola comuna, i el Reglament 1306/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, sobre el finançament, la gestió i el seguiment de la política agrícola comuna, en particular les relatives al sistema integrat de gestió i control que estableix el capítol II del títol V i al sistema de condicionalitat que estableix el títol VI, i disposicions concordants.

Mitjançant la disposició addicional tercera es procedeix a canviar la denominació dels cossos d'enginyers agrònoms i d'enginyers de forests, dos dels cossos més antics de l'Administració, incloent menció expressa «de l'Estat».

La disposició addicional quarta recull alguns aspectes del món de la caça i la pesca que, fins i tot reconeixent la competència exclusiva de les comunitats autònomes en la seva legislació, requereixen, per garantir la unitat de mercat, certa harmonització i organització a escala nacional, com a activitats econòmiques que són també. Així, es preveu l'elaboració i adopció d'una estratègia nacional de gestió cinegètica, així com el registre nacional d'infractors que aquest sistema ha de comportar per ser efectiu.

La disposició addicional cinquena estableix les regles d'explotació del transvasament Tajo-Segura.

La disposició addicional sisena regula el camí natural i la xarxa nacional de camins naturals.

Finalment, s'inclouen també set disposicions finals. La primera modifica la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, de règim econòmic de l'explotació de l'aqüeducte Tajo-Segura. La segona modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional. La tercera afegeix un nou article després del 16 a la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, en el sentit de prevenir la transmissió de malalties al bestiar o als humans per mitjà de les espècies cinegètiques, i estableix que tant les granges productores d'espècies cinegètiques com els terrenys cinegètics i el moviment d'aquestes espècies han d'estar regulats per la legislació vigent en sanitat animal. La quarta modifica la Llei 5/2013, d'11 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats. La cinquena declara que el text anterior no suposa un augment de la despesa pública i fixa en tres mesos el seu termini d'entrada en vigor. La sisena estableix l'habilitació competencial i, finalment, la setena fixa en tres mesos el termini d'entrada en vigor.

X

La Llei incorpora una sèrie de preceptes relatius al transvasament Tajo-Segura per donar compliment a la Sentència del Tribunal Constitucional de 5 de febrer. Aquesta sentència ha declarat la inconstitucionalitat de diverses disposicions relatives al transvasament Tajo-Segura, que es van introduir mitjançant esmenes en el curs de la tramitació parlamentària de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, per haver-se omès el tràmit preceptiu d'audiència a la Comunitat Autònoma d'Aragó, previst a l'article 72.3 del seu Estatut d'autonomia.

La declaració d'inconstitucionalitat ha generat incertesa i posa en risc el funcionament normal del transvasament. Amb el ferm propòsit d'evitar aquesta situació, en aquesta Llei es dona compliment a la sentència de l'Alt Tribunal.

El transvasament Tajo-Segura, en servei des de 1979, és una infraestructura essencial: proveeix 2,5 milions de persones i garanteix el subministrament de reg a 150.000 hectàrees, dedicades a l'agricultura. Es tracta de cultius d'alt valor afegit i molt tecnificats, que requereixen un marc normatiu clar i estable en el temps, que permeti conèixer als regants amb total seguretat el recurs hídric del qual disposen per programar adequadament les collites i accedir al finançament que necessiten per exercir la seva activitat.

La mateixa sentència del Tribunal Constitucional subratlla la rellevància d'aquestes disposicions, en el seu fonament jurídic cinquè, en indicar amb tota claredat que «totes aquestes disposicions es refereixen al règim de transferències hídriques a través de l'aqüeducte Tajo-Segura, la transcendència del qual està fora de tot dubte de manera que l'anul·lació de les normes esmentades abans és susceptible de generar greus perjudicis als interessos generals.

D'aquesta manera s'assegura el funcionament ordinari i amb plena seguretat jurídica del transvasament Tajo-Segura.

Article únic. *Modificació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.*

La Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, queda modificada en els termes següents:

U. Els apartats 2 i 3 de l'article 2 queden redactats de la manera següent:

«2. Als terrenys de condició mixta agrosilvopastoral, i en particular als terrenys adevesats, els és aplicable aquesta Llei pel que fa a les seves característiques i aprofitaments forestals, sense perjudici de l'aplicació de la normativa que els correspongui per les seves característiques agropecuàries.

3. Les forests o fraccions de forest que estiguin incloses en espais naturals protegits es regeixen per la seva legislació específica, així com per les disposicions d'aquesta Llei en allò que no la contradigui.»

Dos. La lletra f) de l'article 3 queda redactada de la manera següent:

«f) La conservació, millora i restauració de la biodiversitat dels ecosistemes i espècies forestals.»

Tres. S'afegeix una nova lletra l) a l'article 3, que queda redactada de la manera següent:

«l) La consideració de les forests com a infraestructures verdes per millorar el capital natural i la seva consideració en la mitigació del canvi climàtic.»

Quatre. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Multifuncionalitat de les forests.*

Les forests, independentment de la seva titularitat, exerceixen una funció social rellevant, tant com a font de recursos naturals i manutenció d'activitats econòmiques com per ser proveïdores de múltiples serveis ambientals, entre ells, de protecció del sòl i del cicle hidrològic; de fixació del carboni atmosfèric; de dipòsit de la diversitat biològica, i com a elements fonamentals de la connectivitat ecològica i del paisatge.

El reconeixement d'aquests recursos i externalitats, dels quals tota la societat es beneficia, obliga les administracions públiques a vetllar en tots els casos per la seva conservació, protecció, restauració, millora i aprofitament ordenat.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudici del que disposen els altres apartats d'aquest article, no tenen la consideració de forest:

- a) Els terrenys dedicats al cultiu agrícola.
- b) Els terrenys urbans.
- c) Els terrenys que exclouï la comunitat autònoma en la seva normativa forestal i urbanística.»

Sis. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 5, amb el contingut següent:

«4. Les plantacions d'espècies forestals de torn curt en règim intensiu sobre terrenys agrícoles estan sotmeses al que disposa aquesta Llei durant la vigència dels torns d'aprofitament establerts prèviament, llevat que la comunitat autònoma decideixi expressament un període més curt i el seu titular decideixi, una vegada finalitzat el període esmentat, sobre l'aprofitament del terreny en qüestió.»

Set. Les lletres f), i), n), ñ) i q) de l'article 6 queden redactades de la manera següent:

«f) Repoblació forestal: establiment d'espècies forestals en un terreny mitjançant sembra o plantació. Pot ser forestació o reforestació.»

«i) Aprofitaments forestals: els de fusta i llenyosos, inclosa la biomassa forestal, els de suro, els de resina, pastures, caça, fruits, fongs, plantes aromàtiques i medicinals, productes apícoles i els altres productes i serveis amb valor de mercat característics de les forests.»

«n) Projecte d'ordenació de forests: document tècnic que sintetitza l'organització en el temps i l'espai de la utilització sostenible dels recursos forestals, de fusta i no de fusta, en una forest o grup de forests, per a la qual cosa ha d'incloure una descripció detallada del terreny forestal en els seus aspectes ecològics, legals, socials i econòmics i, en particular, un inventari forestal amb un nivell de detall que

permeti la presa de decisions quant a la silvicultura que s'ha d'aplicar a cadascuna de les unitats de la forest i a l'estimació de les seves rendes.»

«ñ) Pla dasocràtic o pla tècnic: projecte d'ordenació de forests que, per la seva singularitat –petita extensió; funcions preferents diferents a les de producció de fusta o suro; masses immadures (sense arbrat en edat de tala), etc.– requereixen una regulació més senzilla de la gestió dels seus recursos. En consonància, l'inventari forestal pot ser més simplificat, si bé cal que incorpori informació sobre espessor en el cas de forests arbrades.»

«q) Agent forestal: funcionari que té la condició d'agent de l'autoritat pertanyent a les administracions públiques que, d'acord amb la seva pròpia normativa i independentment de la denominació corporativa específica, té encomanades, entre d'altres funcions, les de vigilància, policia i custòdia dels béns jurídics de naturalesa forestal i la de policia judicial en sentit genèric, tal com estableix l'apartat 6 de l'article 283 de la Llei d'enjudiciament criminal, i que actua de manera auxiliar dels jutges, dels tribunals i del Ministeri Fiscal, i de manera coordinada amb les forces i cossos de seguretat, amb respecte a les facultats de la seva legislació orgànica reguladora.»

Vuit. Les lletres a), b) i c) de l'apartat 2 de l'article 7 queden redactades de la manera següent:

«a) La definició dels objectius generals de la política forestal espanyola a través de documents com:

- 1r Estratègia forestal espanyola.
- 2n Pla forestal espanyol.
- 3r Programa d'acció nacional contra la desertificació.
- 4t Pla nacional d'actuacions prioritàries de restauració hidrologicoforestal.
- 5è Pla nacional de control de la legalitat de la fusta comercialitzada.

b) La recopilació, l'elaboració i la sistematització de la informació forestal per mantenir i actualitzar la informació forestal espanyola.

c) L'establiment de les directrius comunes sobre formació en matèria d'extinció i prevenció d'incendis, en la normalització dels mitjans materials, i dels equipaments de personal d'extinció d'incendis forestals en tot el territori espanyol, així com el desplegament de mitjans estatals de suport a les comunitats autònomes, per a la cobertura de les forests contra incendis.»

Nou. La lletra f) de l'apartat 2 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«f) L'establiment de normes bàsiques sobre conservació i ús sostenible dels recursos genètics forestals i sobre procedència, producció, utilització i comercialització dels materials forestals de reproducció i, en particular, la determinació de les seves regions de procedència i el manteniment del Registre i del Catàleg nacional de materials de base.»

Deu. La lletra g) de l'apartat 2 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«g) L'elaboració i l'aprovació de les directrius bàsiques comunes de gestió forestal sostenible.»

Onze. La lletra a) de l'apartat 3 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«a) La coordinació de l'administració del Catàleg de forests d'utilitat pública, així com la del Registre de forests protectores i altres registres que preveu aquesta Llei.»

Dotze. La lletra b) de l'apartat 3 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«b) La col·laboració en el disseny de les xarxes, la recopilació i comunicació als òrgans comunitaris de les dades obtingudes per les comunitats autònomes en el

seu àmbit territorial i de les obtingudes per l'Administració General de l'Estat en l'àmbit supraautonòmic o en el de les seves competències, procedents de les parcel·les de les xarxes europees per al seguiment de l'estat de les forests, i altres sistemes de seguiment general.»

Tretze. La lletra b) de l'article 9 queda redactada de la manera següent:

«b) La gestió de les forests catalogades de la seva titularitat, quan així es disposi i tal com estableixi la legislació forestal de la comunitat autònoma.»

Catorze. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Òrgans de coordinació i participació de la política forestal espanyola.*

1. Correspon a la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural la coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per a la preparació, l'estudi i el desenvolupament de les qüestions pròpies de la política forestal espanyola.

2. Es crea el Consell Forestal Nacional com a òrgan consultiu del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en matèria de forests i política forestal, que ha d'informar, entre d'altres, les normes i els plans d'àmbit estatal relatius a l'àmbit forestal. Presidit pel ministre, la seva composició, organització i funcionament s'han de determinar reglamentàriament, i s'ha de garantir, en tot cas, la participació de les organitzacions representatives dels interessos afectats sense que puguin generar costos de personal ni augment de la despesa pública.»

Quinze. L'apartat 4 de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«4. Les forests veïnals de mancomú són forests privades que tenen una naturalesa especial derivada de la seva propietat en comú sense assignació de quotes, la seva titularitat és dels veïns que en cada moment integrin el grup comunitari de què es tracti, i estan subjectes a les limitacions d'indivisibilitat, inalienabilitat, imprescriptibilitat i inembargabilitat. Sense perjudici del que preveu la Llei 55/1980, d'11 de novembre, de forests veïnals de mancomú, se'ls ha d'aplicar el que es disposa per a les forests privades.»

Setze. Se suprimeix l'article 12 bis.

Disset. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Forests catalogades d'utilitat pública.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les comunitats autònomes poden declarar d'utilitat pública i incloure al Catàleg de forests d'utilitat pública les forests públiques compreses en algun dels supòsits següents:

a) Les que siguin essencials per a la protecció del sòl davant processos d'erosió.

b) Les situades en capçaleres de conques hidrogràfiques i les altres que contribueixin decisivament a la regulació del règim hidrològic, incloses les que estiguin en els perímetres de protecció de les captacions superficials i subterrànies d'aigua, i evitin o redueixin allaus, riuades i inundacions, defensin poblacions, cultius i infraestructures, o millorin el proveïment d'aigua en quantitat o qualitat.

c) Les que evitin o redueixin els despreniments de terres o roques i l'aterrament d'embassaments i les que protegeixin cultius i infraestructures contra el vent.

d) Les que, sense complir plenament en el seu estat actual les característiques que descriuen els paràgrafs a), b) o c), es destinin a la repoblació o millora forestal amb les finalitats de protecció que s'hi indiquin.

e) Les que contribueixin a la conservació de la diversitat biològica a través del manteniment dels sistemes ecològics, la protecció de la flora i la fauna o la

preservació de la diversitat genètica i, en particular, les que constitueixen o formen part d'espais naturals protegits, zones d'especial protecció per a les aus, zones d'especial conservació, llocs d'interès geològic o altres figures legals de protecció, així com les que constitueixen elements rellevants del paisatge.

f) Les altres que estableixi la comunitat autònoma en la seva legislació.»

Divuit. L'apartat 3 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«3. Els aprofitaments forestals en el domini públic forestal es regeixen pel que estableixen els articles 36 i 37 d'aquesta Llei.»

Dinou. L'apartat 5 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«5. En els procediments de concessió i autorització d'activitats econòmiques promogudes per l'Administració gestora de la forest que s'hagin d'efectuar en forests demaniales, sense perjudici del que disposa la regulació de les forests comunals, s'han de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat i transparència. S'ha d'aplicar, a més, el principi de concurrència competitiva de conformitat amb els instruments o les directrius de planificació i gestió de la forest en els supòsits següents:

a) Quan es tracti d'una activitat de serveis que promogui l'Administració gestora de la forest.

b) Quan l'exercici de l'activitat exclougi l'exercici d'altres activitats per part de tercers.

Els criteris en què s'ha de basar la concessió i l'autorització per a la realització d'activitats de serveis estan directament vinculats al que disposen els instruments o les directrius de planificació i gestió de la forest.

La durada d'aquestes autoritzacions i concessions ha de ser com a màxim de 75 anys, d'acord amb les seves característiques, i no ha de donar lloc a la renovació automàtica ni a avantatges a favor del titular anterior o persones vinculades amb ell.»

Vint. Els apartats 3, 4 i 5 de l'article 16 queden redactats de la manera següent:

«3. La inclusió al Catàleg de forests d'utilitat pública de les forests públiques a les quals es refereix l'article 13 s'ha de fer d'ofici o a instància del titular, i s'ha d'adoptar per acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, a proposta del seu òrgan forestal respectiu, amb la instrucció prèvia del procediment corresponent en el qual s'ha d'oïr l'Administració titular i, si s'escau, els titulars de drets sobre les forests esmentades.

4. L'exclusió d'una forest del Catàleg de forests d'utilitat pública només és procedent quan hagi perdut les característiques per les quals es va catalogar, i s'ha de regular pel procediment que es descriu a l'apartat anterior. L'exclusió parcial o permuta d'una part no significativa d'una forest catalogada es pot autoritzar mitjançant l'acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, a proposta del seu òrgan forestal, sempre que suposi una definició millor de la superfície de la forest o una millora per a la seva gestió i conservació.

5. Amb caràcter excepcional, mitjançant l'acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, amb l'informe previ del seu òrgan forestal i, si s'escau, de l'entitat titular, es pot autoritzar l'exclusió o la permuta d'una part d'una forest catalogada per causa d'interès públic prevalent.»

Vint-i-u. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 18 queden redactats de la manera següent:

«1. La declaració d'utilitat pública d'una forest no prejutja cap qüestió de propietat, però constitueix una presumpció de possessió a favor de l'entitat a la qual

el catàleg atorga la seva pertinença. La titularitat que el catàleg assigni a una forest només es pot impugnar en un judici declaratiu ordinari de propietat davant els tribunals civils, i no es permet l'exercici de les accions reals de l'article 250.1.7 de la Llei d'enjudiciament civil.

2. En els casos en què es promoguin judicis declaratius ordinaris de propietat de forests catalogades, és part demandada la comunitat autònoma, a més de, si s'escau, l'entitat titular de la forest. En totes les actuacions que s'efectuïn en els procediments judicials a què es refereix aquest article s'ha de citar quan sigui el moment la representació de l'Administració gestora; en cas contrari, es declaren nul·les.

3. L'Administració titular o gestora ha d'inscriure les forests catalogades, així com qualsevol dret sobre aquestes, al Registre de la Propietat, mitjançant una certificació acompanyada d'un pla topogràfic de la forest o l'aixecament per a la delimitació a escala apropiada, degudament georeferenciats, i en tot cas la certificació cadastral descriptiva i gràfica en què consti la referència cadastral de l'immoble o immobles que constitueixin la totalitat de la forest catalogada, d'acord amb el text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març. En cas de discrepància, s'aplica el que disposi la legislació hipotecària sobre la inscripció de la representació gràfica de les finques al Registre de la Propietat.»

Vint-i-dos. S'afegeix un nou article 18 bis redactat de la manera següent:

«Article 18 bis. *Segregació de finques parcialment afectades al domini públic forestal.*

1. Quan una finca registral de titularitat pública sigui objecte d'afectació parcial al domini públic forestal, l'Administració titular pot segregar la part demanial de la patrimonial mitjançant una certificació administrativa, que és títol suficient per a la inscripció al Registre de la Propietat.

2. En els expedients administratius de segregació que regula l'apartat anterior, s'aplica el que disposen els articles 13 i 46.2 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.»

Vint-i-tres. L'apartat 2 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«2. S'entén interrompuda la possessió als efectes de la prescripció per la realització d'aprofitaments forestals, per la iniciació d'expedients sancionadors o per qualsevol acte possessori efectuat per l'Administració titular o gestora de la forest.»

Vint-i-quatre. L'encapçalament i l'apartat 1 de l'article 20 queden redactats de la manera següent:

«Article 20. *Investigació i recuperació possessòria de les forests públiques.*

1. Els titulars de les forests públiques, per iniciativa pròpia o a instància de l'Administració gestora en les forests catalogades, tenen la facultat d'investigar la situació dels terrenys que es presumeixin pertanyents al seu patrimoni, segons el que estableix l'article 45 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i amb aquest objecte poden sol·licitar totes les dades i informes que es considerin necessaris.

L'Administració gestora ha de col·laborar en aquesta investigació, i ha de posar a disposició de l'Administració titular els mitjans tècnics i documentals de què disposi.»

Vint-i-cinc. L'apartat 1 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«1. Els titulars de les forests públiques, juntament amb l'Administració gestora en les forests catalogades, gaudeixen de la potestat de delimitació administrativa de

les seves forests. L'Administració forestal competent pot col·laborar, si s'escau, en la delimitació d'aquestes forests, i posar a disposició de l'Administració titular els mitjans tècnics i documentals de què disposi.»

Vint-i-sis. L'apartat 4 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«4. Les delimitacions s'han d'aprovar una vegada vistos els documents acreditatius o les situacions de possessió qualificada que acreditin la titularitat pública de la forest objecte de la delimitació, així com de la cartografia cadastral i la certificació cadastral descriptiva i gràfica de l'immoble o immobles afectats, se n'han d'establir els límits amb les cabudes i el pla georeferenciat, si n'hi ha, i s'han de concretar igualment els gravàmens existents.»

Vint-i-set. L'apartat 5 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«5. Només tenen valor i eficàcia en l'acte d'atermenament els títols de domini inscrits al Registre de la Propietat i les sentències fermes en judici declaratiu de propietat.»

Vint-i-vuit. L'apartat 9 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«9. Una vegada que l'acord d'aprovació de la delimitació sigui ferm, es procedeix a la fitació, amb participació, si s'escau, dels interessats. L'Administració actuant ha de formalitzar la comunicació corresponent al cadastre immobiliari del resultat de la delimitació, d'acord amb la normativa cadastral.»

Vint-i-nou. L'apartat 1 de l'article 23 queda redactat de la manera següent:

«1. Les forests privades es gestionen tal com ho disposi el seu titular, sense perjudici del que estableixen la legislació específica i el Codi civil.»

Trenta. L'apartat 3 de l'article 23 queda redactat de la manera següent:

«3. La gestió d'aquestes forests s'ha d'ajustar, si s'escau, a l'instrument de gestió o planificació forestal corresponent. L'aplicació dels instruments esmentats l'ha de supervisar l'òrgan forestal de la comunitat autònoma. Si no es disposa d'aquest instrument, la gestió del titular comporta la necessària autorització prèvia per als aprofitaments forestals en els termes que la comunitat autònoma estableixi d'acord amb el que disposen els articles 36 i 37 d'aquesta Llei.»

Trenta-u. Se suprimeix l'encapçalament del capítol IV bis, de manera que els articles 24 i 24 bis queden inclosos dins del capítol IV.

Trenta-dos. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Declaració de forests protectores.*

1. Es poden declarar protectores les forests o els terrenys forestals de titularitat privada que compleixin alguna de les condicions que l'article 13 estableix per a les forests públiques.

2. La declaració de forest protectora l'ha de fer l'Administració de la comunitat autònoma corresponent, amb l'expedient previ en el qual, en tot cas, cal oir els propietaris i l'entitat local en què radiqui. S'ha de seguir el mateix procediment per a la desclassificació una vegada que les circumstàncies que en van determinar la inclusió hagin desaparegut.

3. Les comunitats autònomes han de crear registres de forests protectores de caràcter administratiu en què constin les càrregues, els gravàmens i altres drets reals que suporten les forests incloses en ells.

4. Es crea el Registre nacional de forests protectores. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la

informació relativa als assentaments que es produeixin als seus registres d'acord amb l'apartat anterior a fi d'elaborar i mantenir actualitzat el Registre nacional.

El Registre té caràcter informatiu i depèn del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. La seva organització i funcionament s'han d'establir reglamentàriament una vegada s'hagin consultat les comunitats autònomes.»

Trenta-tres. Se suprimeixen els articles 24 bis i 24 ter.

Trenta-quatre. L'article 24 quater passa a ser el 24 bis i queda redactat de la manera següent:

«Article 24 bis. *Gestió de forests protectores.*

1. La gestió de les forests protectores correspon als seus propietaris, sense perjudici del que disposa la legislació específica. El gestor ha de presentar a l'Administració forestal de la comunitat autònoma el projecte d'ordenació de forests o pla d'ordenació corresponent, en cas de no disposar d'un instrument de planificació d'ordenació de recursos naturals o forestal vigent a la zona.

2. Les limitacions que s'estableixin en la gestió de les forests protectores per raó de les funcions ecològiques, de protecció o socials que compleixen es poden compensar econòmicament en els termes que preveu el capítol III del títol VI.»

Trenta-cinc. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 25 queda redactada de la manera següent:

«b) De forests declarades protectores de conformitat amb l'article 24.»

Trenta-sis. S'afegeix un nou article 27 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 27 bis. *Forests de socis.*

1. Són forests de socis aquelles la titularitat de les quals correspon, en «pro indiviso», a diverses persones i alguna d'aquestes és desconeguda, independentment de la seva denominació i de la seva forma de constitució.

2. Qualsevol dels copropietaris d'una forest de socis, independentment de quina sigui la seva quota de participació, pot promoure la constitució d'una junta gestora davant l'òrgan competent en gestió forestal, que ha de convocar, a instància de part, tots els copropietaris coneguts. La junta gestora, una vegada constituïda, és l'òrgan de govern i representació de la comunitat mentre hi hagi quotes de participació vacants i sense propietari conegut, mitjançant una comunicació a l'efecte a tots els altres copropietaris coneguts.

La junta gestora ha de comunicar l'existència d'una o diverses quotes de participació que no tenen propietari conegut a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a fi que procedeixi en compliment del que preveuen la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i el seu reglament de desplegament, aprovat pel Reial decret 1373/2009, de 28 d'agost.

3. Perquè la constitució de la junta gestora sigui vàlida, cal l'acord d'almenys les quatre cinquenes parts dels propietaris coneguts, i que es formalitzi per escrit. S'ha d'estendre acta de la constitució de la junta gestora, en la qual ha de figurar la identificació de la forest o forests afectades, la designació d'almenys un president i un secretari i les normes de funcionament intern, que han d'incloure el criteri d'incorporació de nous membres.

4. Correspon a la junta gestora:

a) La representació i la gestió de la comunitat. Per a això pot adoptar els actes de gestió i d'administració que millor convinguin als interessos comuns, incloent la gestió i el gaudi de la forest de socis i de tots els seus productes i l'alienació de tota classe d'aprofitaments forestals, agrícoles, ramaders, energètics i miners, així com qualsevol altre acte per al qual estiguin facultats els propietaris per aquesta Llei. La

junta gestora pot acordar el repartiment de beneficis generats entre els socis, en proporció a la seva participació, a exclusió dels corresponents a les parts no aclarides, que s'han d'invertir en la millora de la forest.

b) La promoció dels expedients d'investigació de la titularitat de les quotes vacants, d'acord amb el que disposen els articles 45 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i altra normativa aplicable. La junta gestora ha de tractar d'identificar els titulars de les quotes vacants, mitjançant qualsevol prova documental o d'una altra classe admeses en dret; en particular, mitjançant les dades que consten al Registre de la Propietat, al cadastre, en escriptures públiques, en testimonis i actes notariais o en partides de naixement o de baptisme dels últims titulars coneguts i dels seus descendents, sense perjudici de les competències de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

5. Perquè l'adopció d'acords sigui vàlida es requereix el vot favorable de la majoria de les quotes de participació dels propietaris coneguts, presents o representats.

6. La junta gestora s'ha de dissoldre una vegada que tots els comuners estiguin identificats de conformitat amb el dret, moment a partir del qual se sotmet a les regles de comunitat de béns en règim de «pro indiviso», i l'acció de divisió no és procedent fins que no s'hagi procedit a identificar la totalitat de les quotes vacants.

7. La Direcció General del Patrimoni de l'Estat ha d'incoar el procediment d'investigació corresponent respecte a les quotes vacants, sempre que de la comunicació de la junta gestora es desprengui que hi ha indicis fonamentats que les quotes esmentades no tenen efectivament un propietari.

Al procediment d'investigació s'hi han d'incorporar les diligències efectuades per la junta gestora tendents a aclarir la titularitat de les quotes, que no necessiten ser reiterades per l'Administració General de l'Estat.

En cas que s'acrediti l'existència de quotes vacants, aquestes quotes s'han d'entendre afectades segons la llei al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient quan s'acordi incorporar-les al patrimoni de l'Administració General de l'Estat, i així s'ha de declarar a la resolució que posi fi al procediment d'investigació.

El resultat d'aquesta identificació ha de ser objecte de declaració davant el cadastre immobiliari, a fi d'incorporar-hi les alteracions cadastrals que, si s'escau, siguin procedents.

En tot cas, sobre les quotes esmentades es pot iniciar un procediment d'alienació a l'empara del que estableix l'article 112.6 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

8. Els propietaris de les forests de socis s'han de regir en allò que no s'oposi a aquesta regulació pel que disposen els articles 392 i següents del Codi civil i, en particular, tenen dret de retracte. En tot cas, el dret de retracte legal entre copropietaris no és aplicable en la transmissió «inter vivos» atorgada a favor del cònjuge o parents per consanguinitat dins del segon grau del copropietari o societats unipersonals d'aquell.

9. A les juntes gestores constituïdes se'ls ha d'assignar una identificació fiscal per a la realització de negocis jurídics de la seva competència.»

Trenta-set. L'apartat 1 de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de coordinar amb els altres òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes l'elaboració de la informació forestal espanyola, que ha d'incloure les matèries següents:

- a) L'inventari forestal nacional i el seu mapa forestal d'Espanya corresponent.
- b) L'inventari nacional d'erosió de sòls.
- c) L'inventari espanyol de caça i pesca continental.
- d) Repoblacions i altres activitats forestals.

- e) Relació de forests ordenades.
- f) Producció forestal i activitats industrials forestals.
- g) Incendis forestals.
- h) Seguiment de la interacció de les forests i el medi ambient.
- i) Caracterització del territori forestal inclòs a la Xarxa Natura 2000 o en espais naturals protegits i àrees protegides per convenis internacionals.
- j) La diversitat biològica de les forests d'Espanya.
- k) Estat de protecció i conservació dels principals ecosistemes i espècies forestals espanyols i efectes del canvi climàtic en aquests.
- l) La percepció social de les forests.
- m) Serveis ambientals.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot incloure en la informació forestal espanyola altres operacions estadístiques.

Tota la informació recollida als inventaris, així com el contingut que integra la informació forestal espanyola, té caràcter públic, i és aplicable la normativa d'accés a la informació mediambiental.»

Trenta-vuit. Els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 28 queden redactats de la manera següent:

«2. Els òrgans competents en matèria d'estadística forestal de les comunitats autònomes i les altres administracions públiques han de proporcionar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació de caràcter forestal del seu àmbit de competència necessària per elaborar la informació forestal espanyola i atendre les demandes d'informació estadística dels organismes internacionals, així com per facilitar l'accés del ciutadà a la informació forestal. En particular, abans del tercer quadrimestre de cada any, han de proporcionar la informació estadística forestal que hagin elaborat sobre l'any anterior.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'establir procediments de coordinació perquè als documents de la informació forestal espanyola i de l'estadística agroalimentària hi hagi una identitat de les definicions dels usos i aprofitaments forestals i agrícoles, així com de les superfícies assignades a cadascun d'ells.

4. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de posar la informació continguda en la informació forestal espanyola a disposició de les comunitats autònomes i entitats locals, les empreses i indústries forestals i altres agents interessats.

5. Periòdicament, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elaborar i publicar un informe forestal espanyol a partir de l'anàlisi de les dades de la informació forestal espanyola.

6. L'inventari forestal nacional i el mapa forestal d'Espanya, així com l'inventari nacional d'erosió de sòls, tenen caràcter continu i una periodicitat d'actualització almenys decenal. Per elaborar-los, s'han d'aplicar criteris i metodologia comuns per a tot el territori espanyol.»

Trenta-nou. L'article 29 queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Estratègia forestal espanyola.*

1. L'Estratègia forestal espanyola, com a document de referència per establir la política forestal espanyola, ha de contenir el diagnòstic de la situació de les forests i del sector forestal espanyol, les previsions de futur, de conformitat amb les seves pròpies necessitats i amb els compromisos internacionals contrets per Espanya, i les directrius que permeten articular la política forestal espanyola.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, una vegada oïts els ministeris afectats, ha d'elaborar l'Estratègia forestal espanyola, amb la participació de les comunitats autònomes i amb l'informe favorable previ de la Conferència

Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural. L'Estratègia forestal espanyola s'ha d'aprovar mitjançant un acord del Consell de Ministres.

3. Quan les circumstàncies així ho aconsellin, i en tot cas cada vegada que es revisi el Pla forestal espanyol, s'ha de revisar l'Estratègia forestal espanyola. La revisió s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposa l'apartat 2.»

Quaranta. L'article 30 queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Pla forestal espanyol.*

1. El Pla forestal espanyol, com a instrument de planificació a llarg termini de la política forestal espanyola, ha de desenvolupar l'Estratègia forestal espanyola.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elaborar el Pla forestal espanyol amb la participació de les comunitats autònomes tenint en compte els plans forestals d'aquelles i amb l'informe favorable previ de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural. El Pla forestal espanyol s'ha d'aprovar mitjançant l'acord del Consell de Ministres.

3. El Pla forestal espanyol s'ha de revisar cada deu anys, o en un termini inferior quan les circumstàncies així ho aconsellin. La revisió s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposa l'apartat 2.»

Quaranta-u. L'apartat 4 de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«4. L'àmbit territorial dels PORF són els territoris forestals amb característiques geogràfiques, socioeconòmiques, ecològiques, culturals o paisatgístiques homogènies. Es poden adaptar a les comercialitzacions i divisions d'àmbit subregional plantejades per l'ordenació del territori o altres divisions administratives específiques pròpies de les comunitats autònomes.»

Quaranta-dos. La lletra f) de l'apartat 6 de l'article 31 queda redactada de la manera següent:

«f) Planificació de les accions necessàries per complir els objectius que fixa el pla, amb incorporació de les previsions de repoblació, restauració hidrològicoforestal, prevenció i extinció d'incendis, prevenció i lluita contra plagues, regulació d'usos recreatius i ordenació de forests, i inclusió, quan escaigui, de l'ordenació cinegètica, piscícola i micològica.»

Quaranta-tres. L'apartat 8 de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«8. Quan hi hagi un pla d'ordenació de recursos naturals (PORN) de conformitat amb la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i la biodiversitat, o un altre pla equivalent d'acord amb la normativa autonòmica, que inclogui el mateix territori forestal que el delimitat segons l'apartat 5, la part forestal d'aquests plans pot tenir el caràcter de PORF, sempre que disposin de l'informe favorable de l'òrgan forestal competent.»

Quaranta-quatre. L'encapçalament de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *La gestió forestal sostenible. Directrius bàsiques comunes.*»

Quaranta-cinc. L'apartat 2 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«2. El Govern, una vegada consultades les comunitats autònomes, a través de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural, ha d'aprovar les directrius bàsiques comunes de gestió forestal sostenible en relació amb els aspectes següents:

a) L'adaptació a les forests espanyoles dels criteris i indicadors de sostenibilitat, la seva avaluació i seguiment, de conformitat amb els criteris establerts en

resolucions internacionals i convenis en què Espanya sigui part i, en particular, els requerits per a les forests incloses a la Xarxa Natura 2000.

b) El contingut mínim de les instruccions d'ordenació i aprofitament de forests, per garantir-ne la gestió sostenible.»

Quaranta-sis. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 32, amb la redacció següent:

«4. L'òrgan autonòmic competent pot aprovar models tipus de gestió forestal per a les forests amb unes característiques que així ho permetin, així com procediments d'adhesió als que comportin un compromís de seguiment per part dels seus titulars. Si s'estableix així, en aquests casos l'adhesió comporta la consideració de forest ordenada.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de col·laborar amb les comunitats autònomes en l'elaboració dels models tipus de gestió forestal de cada comunitat, i ha de facilitar l'intercanvi d'experiències sobre ells.»

Quaranta-set. L'apartat 2 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«2. Les forests declarades d'utilitat pública i les forests protectores han de disposar d'un projecte d'ordenació de forests, pla dasocràtic o un altre instrument de gestió equivalent.»

Quaranta-vuit. L'apartat 4 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«4. El contingut mínim dels projectes d'ordenació de forests i plans dasocràtics es determina a les directrius bàsiques comunes per a la gestió forestal sostenible i l'aprofitament de forests que estableix l'article 32. L'elaboració d'aquests instruments ha de ser dirigida i supervisada per professionals amb titulació forestal universitària i ha de tenir com a referència, si s'escau, el PORF en l'àmbit del qual hi hagi la forest.»

Quaranta-nou. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 33 amb la redacció següent:

«5. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de regular en quins casos pot ser obligatori disposar d'un instrument de gestió per a les forests privades no protectores i públiques no catalogades.»

Cinquanta. L'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Gestió de forests catalogades d'utilitat pública i forests protectores.*

1. Les forests catalogades d'utilitat pública i les forests protectores declarades en virtut dels paràgrafs a) a d) de l'article 13 s'han de gestionar amb la finalitat d'aconseguir la màxima estabilitat de la massa forestal, s'ha d'evitar, si s'escau, la fragmentació ecològica de les forests, i s'han d'aplicar mètodes silvícoles que persegueixin prioritàriament el control de l'erosió, del perill d'incendi, dels danys per neu, vendavals, inundacions i riuades o d'altres riscos per a les característiques protectores de la forest.

2. Les forests catalogades i les forests protectores declarades en virtut del paràgraf e) de l'article 13 s'han de gestionar per garantir el seu manteniment en un estat de conservació favorable o, si s'escau, per a la restauració dels valors que van motivar la declaració esmentada, sense detriment en la mesura que sigui possible de les finalitats que especifica l'apartat 1.»

Cinquanta-u. L'article 35 queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Certificació forestal.*

Les administracions públiques han de promoure el desenvolupament dels sistemes de certificació forestal voluntaris, transparents i no discriminatoris.»

Cinquanta-dos. L'article 35 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 35 bis. *Compra responsable de productes forestals.*

Als efectes del que disposa el text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, l'òrgan de contractació pot incloure entre les consideracions de tipus mediambiental que s'estableixin al procediment de contractació, les relatives a les condicions de legalitat de l'aprofitament de la fusta i els seus productes derivats en origen com a factor exclouent en cas de no acreditar-se, i les relatives a la seva sostenibilitat, que es pot acreditar, entre d'altres maneres, mitjançant la certificació forestal definida a l'article 6.»

Cinquanta-tres. L'article 36 queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Aprofitaments forestals.*

1. El titular de la forest és en tots els casos el propietari dels recursos forestals produïts a la seva forest, inclosos els fruits espontanis, i té dret al seu aprofitament de conformitat amb el que estableixen aquesta Llei i la normativa autonòmica.

2. Els aprofitaments dels recursos forestals s'han de fer d'acord amb les prescripcions per a la gestió de forests que estableixen els plans d'ordenació de recursos forestals corresponents, quan n'hi hagi. També s'han d'ajustar, si s'escau, al que es consigni concretament en el projecte d'ordenació de forests, pla d'ordenació o instrument de gestió equivalent vigent.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de regular els aprofitaments no de fusta. Aquests aprofitaments, i en particular el de pastures, han d'estar, si s'escau, regulats expressament als instruments corresponents de gestió forestal o PORF en l'àmbit dels quals radiqui la forest en qüestió.

4. Els aprofitaments en les forests del domini públic forestal poden ser alienats pels seus titulars en el marc del que estableix la legislació patrimonial que els sigui aplicable.

5. L'Administració gestora de les forests demaniales pot alienar productes o serveis d'aquestes, sota el règim d'aprofitaments forestals, amb subjecció a les clàusules tecnicofacultatives i economicoadministratives que s'estableixin i als instruments de gestió vigents. Com a contraprestació, a més a més o en lloc del preu, es pot establir o acceptar la realització de determinades millores de la forest, que s'han de subjectar a l'instrument de gestió corresponent, a les condicions específiques que s'estableixin i a l'aprovació del titular de la forest.

6. En els contractes que subscriuïn les administracions gestores o titulars de forests demaniales per a la realització d'actuacions de millora a les forests esmentades, en què es generin productes forestals amb valor de mercat, aquestes poden quedar a disposició de l'adjudicatari dels treballs i el preu estimat de la seva venda pot constituir un element dins del pressupost de l'actuació.

7. Els aprofitaments en les forests afectades per les zones de servitud, policia o afecció dels dominis públics hidràulic, maritimoterrestre, de carreteres o ferroviari no requereixen l'autorització dels òrgans competents dels dominis esmentats, sempre que aquestes forests disposin d'instruments de gestió l'aprovació dels quals per part de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma hagi rebut l'informe favorable dels òrgans de gestió dels dominis públics esmentats.

8. El Govern, una vegada oïdes les comunitats autònomes, ha de regular reglamentàriament el règim bàsic propi dels contractes públics d'aprofitaments, obres i serveis forestals.»

Cinquanta-quatre. L'article 37 queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Aprofitaments de fusta i llenyosos.*

1. Els aprofitaments de fusta i llenyosos els regula l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

2. En les forests no gestionades per l'òrgan forestal esmentat, aquests aprofitaments estan sotmesos a les condicions bàsiques següents:

a) Quan hi hagi un projecte d'ordenació, pla d'ordenació o instrument de gestió equivalent, o la forest estigui inclosa en l'àmbit d'aplicació d'un PORF i aquest ho prevegi així, el titular de l'explotació de la forest ha de remetre la declaració responsable de l'aprofitament a l'òrgan forestal de la comunitat autònoma, per tal que aquest pugui comprovar la seva conformitat amb el que preveu l'instrument de gestió o, si s'escau, de planificació.

b) En cas que no hi hagi els instruments esmentats, aquests aprofitaments requereixen una autorització administrativa prèvia, llevat que es tracti d'aprofitaments de fusta o llenyosos de torn curt o domèstics d'una quantia inferior; en aquest cas ha de comunicar, mitjançant una nova declaració responsable, que concorren les circumstàncies per les quals no cal l'autorització esmentada.

Es consideren aprofitaments de torn curt els que tinguin un torn inferior a 20 anys i els aprofitaments de les espècies i torns tractats conjuntament que determinin les comunitats autònomes per al seu territori. Es consideren aprofitaments de quantia inferior als de menys de 10 metres cúbics de fusta o 20 esters de llenya, llevat que les comunitats autònomes estableixin per al seu territori unes quanties més baixes.

3. El que disposen els paràgrafs anteriors s'entén sense perjudici del que estableix la disposició addicional onzena, en relació amb el procediment per portar a terme l'avaluació ambiental prèvia corresponent d'activitats sotmeses a notificació o declaració responsable quan aquesta sigui exigible per la legislació bàsica estatal o autonòmica d'avaluació ambiental.

4. El titular d'un aprofitament de fusta o llenyós els productes del qual siguin objecte de comercialització ha de comunicar la quantia obtinguda realment a l'òrgan forestal autonòmic en el termini màxim d'un mes des de la finalització i d'acord amb els procediments que s'estableixin a l'efecte.»

Cinquanta-cinc. L'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Fons de millores en forests catalogades.*

Els titulars de forests catalogades han d'aplicar a un fons de millores, destinat a la conservació i millora de les forests incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública, una quantia que han de fixar les comunitats autònomes i que no ha de ser inferior al 15 per cent del valor dels seus aprofitaments forestals o dels rendiments obtinguts per ocupacions o altres activitats dutes a terme a la forest. Aquest fons l'ha d'administrar l'òrgan forestal de la comunitat autònoma, llevat que aquesta el transfereixi a l'entitat local titular. Les inversions s'han de fer d'acord amb el pla de millores que estableixi la planificació de la forest en qüestió.»

Cinquanta-sis. L'article 39 queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *Delimitació de l'ús forestal en el planejament urbanístic.*

Els instruments de planejament urbanístic, quan afectin la qualificació de terrenys forestals, requereixen l'informe de l'Administració competent en gestió forestal. Aquest informe és vinculant si es tracta de forests catalogades o protectores.

Les forests pertanyents al domini públic forestal tenen la consideració de sòl en situació rural, als efectes del que disposa la legislació estatal de sòl, i han de quedar preservades per l'ordenació territorial i urbanística de la seva transformació mitjançant la urbanització».

Cinquanta-set. L'apartat 4 de l'article 41 queda redactat de la manera següent:

«4. El Pla nacional d'actuacions prioritàries de restauració hidrologicoforestal ha de diagnosticar i identificar, per subconques, els processos erosius, classificar-

los segons la seva intensitat i el seu risc potencial per a poblacions, cultius i infraestructures, definir les zones prioritàries d'actuació, valorar les accions que cal emprendre i establir la prioritització i programació temporal d'aquestes.

En l'elaboració o aplicació posterior del Pla, les autoritats competents han de delimitar zones de perill per risc d'inundacions o intrusions de neu que afectin poblacions o assentaments humans d'acord amb el que preveu la Directiva 2007/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, relativa a l'avaluació i la gestió dels riscos d'inundació.

Aquestes zones han de disposar de plans específics de restauració hidrologicoforestal d'actuació obligatòria per a totes les administracions públiques.»

Cinquanta-vuit. L'article 42 queda redactat de la manera següent:

«Article 42. Declaració de l'interès general de les actuacions de restauració hidrologicoforestal fora del domini públic hidràulic.

El Govern pot declarar d'interès general actuacions de restauració hidrologicoforestal fora del domini públic hidràulic a petició de les comunitats autònomes afectades.»

Cinquanta-nou. Els apartats 1 i 3 de l'article 44 queden redactats de la manera següent:

«1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han d'organitzar coordinadament programes específics de prevenció d'incendis forestals basats en investigacions sobre la seva causalitat i, en particular, sobre les motivacions que puguin ocasionar intencionalitat en el seu origen. Per a aquesta planificació cal tenir en compte la directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals i els plans específics que se'n derivin.»

«3. Les comunitats autònomes han de regular en forests i àrees adjacents l'exercici de totes les activitats que puguin donar lloc a risc d'incendi, i han d'establir normes de seguretat aplicables a edificacions, obres, instal·lacions elèctriques i infraestructures de transport en terrenys forestals i els seus voltants, que puguin implicar perill d'incendis o ser afectades per aquests. En particular, han de regular de manera específica la prevenció d'incendis forestals i les mesures de seguretat a les zones d'interfase urbà-forestal. Així mateix, poden establir limitacions al trànsit per les forests, i arribar a suprimir-lo quan el perill d'incendis ho faci necessari.»

Seixanta. L'apartat 1 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«1. Per facilitar la col·laboració entre els dispositius d'extinció d'incendis forestals, de manera que sigui possible l'assistència recíproca de les administracions competents i la utilització conjunta dels mitjans personals i materials, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'establir les directrius comunes per a la implantació d'un sistema de gestió d'emergències comú, per a la formació, la preparació i l'equipament del personal i per a la normalització dels mitjans materials.»

Seixanta-u. L'apartat 3 de l'article 47 queda redactat de la manera següent:

«3. L'Administració responsable de l'extinció assumeix la defensa jurídica del director tècnic i del personal sota el seu comandament en els procediments seguits davant els ordres jurisdiccionals civil i penal per possibles responsabilitats derivades de les ordres impartides i les accions executades en relació amb l'extinció de l'incendi.»

Seixanta-dos. Els apartats 1 i 3 de l'article 48 queden redactats de la manera següent:

«1. Les àrees en les quals la freqüència o virulència dels incendis forestals i la importància dels valors amenaçats facin necessàries mesures especials de protecció contra els incendis poden ser declarades zones d'alt risc d'incendi o de protecció preferent. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'establir les directrius i els criteris per definir aquestes zones especialment sensibles al risc d'incendi.»

«3. Totes aquestes zones han de disposar d'un pla de defensa que, a més a més de tot el que estableixi el pla autonòmic d'emergències corresponent, ha de considerar com a mínim:

a) Els problemes socioeconòmics que hi pugui haver a la zona i que es manifestin a través de la provocació reiterada d'incendis o de l'ús negligent del foc, així com la determinació de les èpoques de l'any de més risc d'incendis forestals.

b) Els treballs de caràcter preventiu que sigui necessari fer, incloent-hi els tractaments silvícoles que escaiguin, àrees tallafocs, vies d'accés i punts d'aigua que hagin d'efectuar els propietaris de les forests de la zona, així com els terminis d'execució.

c) Així mateix, el pla de defensa ha de contenir les modalitats d'execució dels treballs, en funció de l'estat legal dels terrenys, mitjançant convenis, acords, cessió temporal dels terrenys a l'Administració, ajuts o subvencions o, si s'escau, execució subsidiària per l'Administració.

d) L'establiment i la disponibilitat dels mitjans de vigilància i extinció necessaris per donar cobertura a tota la superfície forestal de la zona, amb les previsions per al seu finançament.

e) La regulació dels usos que puguin donar lloc a risc d'incendis forestals.»

Seixanta-tres. L'apartat 1 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«1. Les comunitats autònomes han de garantir les condicions per a la restauració dels terrenys forestals incendiats, i queda prohibit:

a) El canvi d'ús forestal almenys durant 30 anys.

b) Tota activitat incompatible amb la regeneració de la coberta vegetal, durant el període que determini la legislació autonòmica.

Amb caràcter singular, les comunitats autònomes poden acordar excepcions a aquestes prohibicions sempre que, amb anterioritat a l'incendi forestal, el canvi d'ús estigui previst en:

a) Un instrument de planejament aprovat prèviament.

b) Un instrument de planejament pendent d'aprovació, si ja ha estat objecte d'avaluació ambiental favorable o, si aquesta no és exigible, si ja ha estat sotmès al tràmit d'informació pública.

c) Una directriu de política agroforestal que prevegi l'ús agrari o ramader extensiu de forests no arbrades en estat d'abandonament.

Així mateix, amb caràcter excepcional les comunitats autònomes poden acordar el canvi d'ús forestal quan concorrin raons imperioses d'interès públic de primer ordre que s'han d'apreciar mitjançant una llei, sempre que s'adoptin les mesures compensatòries necessàries que permetin recuperar una superfície forestal equivalent a la cremada. Aquestes mesures compensatòries s'han d'identificar amb anterioritat al canvi d'ús en la mateixa llei juntament amb la procedència del canvi d'ús.

En cas que aquestes raons imperioses de primer ordre corresponguin a un interès general de la Nació, ha de ser la llei estatal la que determini la necessitat del canvi d'ús forestal, en els supòsits i amb les condicions que s'indiquen al paràgraf anterior.

En cap cas procedeix apreciar aquesta excepció respecte de forests catalogades.»

Seixanta-quatre. L'apartat 2 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de fixar les mesures encaminades a la retirada de la fusta cremada i a la restauració de la coberta vegetal afectada pels incendis que, en tot cas, han d'incloure la delimitació temporal dels aprofitaments o les activitats incompatibles amb la seva regeneració, per un termini que ha de ser superior a un any, excepte en cas d'aixecament del que s'ha delimitat per autorització expressa de l'òrgan esmentat.»

Seixanta-cinc. L'article 52 queda redactat de la manera següent:

«Article 52. *Protecció de les forests contra agents nocius.*

1. Sense perjudici del que estableix la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, la protecció de les forests contra els agents nocius ha de ser de caràcter preferentment preventiu, mitjançant tècniques silvícoles adequades, utilització d'agents biològics que impedeixin o frenin l'increment de les poblacions d'agents nocius i l'aplicació de mètodes de lluita integrada.

2. Les comunitats autònomes han d'adoptar les mesures necessàries de vigilància, localització i extinció de focus incipients de plagues, i n'han d'informar els propietaris forestals de la zona afectada i l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat per si es pot veure afectada la sanitat general de les forests espanyoles.

3. L'Estratègia forestal espanyola, el Pla forestal espanyol, els plans d'ordenació de recursos forestals, les directrius bàsiques comunes de gestió forestal sostenible, els projectes d'ordenació, els plans dasocràtics i qualsevol altra acció de planificació que preveu aquesta Llei han d'incloure disposicions per a la prevenció i lluita contra plagues i malalties, amb especial atenció als riscos de les plagues emergents.»

Seixanta-sis. L'article 54 queda redactat de la manera següent:

«Article 54. *Recursos genètics forestals.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elaborar i gestionar, en col·laboració amb les comunitats autònomes, programes d'àmbit nacional que promoguin la millora genètica i la conservació dels recursos genètics forestals, així com els instruments necessaris per al seu desenvolupament, i en particular el que estableix l'Estratègia espanyola per a la conservació i l'ús sostenible dels recursos genètics forestals.

2. El Govern, consultades les comunitats autònomes i a proposta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, ha d'establir les normes bàsiques sobre conservació i ús sostenible dels recursos genètics forestals i sobre la producció, comercialització i utilització dels materials forestals de reproducció.

3. El Govern, consultades les comunitats autònomes i a proposta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, ha de determinar les regions de procedència dels materials forestals de reproducció i, en particular, ha de mantenir el Registre i el Catàleg nacional de materials de base.»

Seixanta-set. L'encapçalament del capítol V queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL V

Accés a les forests»

Seixanta-vuit. L'article 54 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 54 bis. *Accés públic.*

1. L'accés públic a les forests ha de ser objecte de regulació per part de les administracions públiques competents.

2. Les comunitats autònomes han de definir les condicions en què es permet la circulació de vehicles de motor per pistes forestals situades fora de la xarxa de carreteres i a través de terrenys forestals, fora dels vials existents per a aquesta finalitat.

3. En cap cas es pot limitar la circulació en les servituds de pas per a la gestió agroforestal i les tasques de vigilància i extinció d'incendis de les administracions públiques competents.

4. L'accés de persones alienes a la vigilància, l'extinció i la gestió es pot limitar en les zones d'alt risc d'incendi que preveu l'article 48, quan el risc d'incendi així ho aconselli, i aquesta limitació s'ha de fer pública de manera visible.»

Seixanta-nou. L'article 55 queda redactat de la manera següent:

«Article 55. *Investigació forestal.*

1. L'Administració General de l'Estat, a través de l'Estratègia espanyola de ciència i tecnologia que estableix la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, ha d'identificar i incorporar als seus programes d'actuació les demandes d'investigació forestal de les administracions públiques i dels sectors productius, així com els instruments necessaris per assolir els objectius proposats.

2. Les administracions públiques han de fomentar la investigació forestal i, en particular, han de promoure:

a) La transferència tecnològica dels resultats de la investigació forestal als òrgans responsables de la planificació i gestió de les forests públiques i privades.

b) La innovació i el desenvolupament de nous mètodes de gestió forestal sostenible.

c) La coordinació general de la investigació forestal, mitjançant l'establiment dels mecanismes necessaris per al millor ús de la totalitat dels recursos i mitjans disponibles, l'intercanvi d'informació, la constitució de xarxes temàtiques permanents de caràcter nacional i internacional, i la creació i el manteniment de bases de dades harmonitzades.

d) La cooperació en matèria forestal entre instituts, centres d'investigació, centres tecnològics i universitats, tant públics com privats, i els organismes públics i les organitzacions privades responsables de la gestió forestal de les forests, en particular a través de l'enllaç en forma de xarxes entre les diferents institucions implicades.

3. La informació i els resultats dels programes i projectes d'investigació executats amb finançament públic que es requereixin per elaborar la informació forestal espanyola, referida a l'article 28, s'han d'integrar en aquesta. Amb aquesta finalitat, les institucions investigadores responsables han de proporcionar aquesta informació al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i a les comunitats autònomes.»

Setanta. L'article 58 queda redactat de la manera següent:

«Article 58. *Extensió, policia i guarderia forestal.*

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han d'exercir, entre d'altres, les funcions d'extensió, policia i guarderia forestal següents:

a) De policia, custòdia i vigilància per al compliment de la normativa aplicable en matèria forestal, especialment les de prevenció, detecció i investigació de les causes d'incendis forestals, amb emissió dels informes tècnics pertinents.

b) D'assessorament facultatiu en tasques d'extensió i gestió forestal i de conservació de la naturalesa.

Els funcionaris que exerceixin aquestes funcions han de tenir la formació específica que els capaciti per efectuar-les correctament.

2. Per fomentar les tasques esmentades al paràgraf b) de l'apartat 1, l'Administració forestal pot establir acords amb els agents socials representatius.

3. Els funcionaris que exerceixin funcions de policia administrativa forestal, per atribució legal o per delegació, tenen la condició d'agents de l'autoritat. Els fets constatats i formalitzats per aquests a les actes d'inspecció i denúncia corresponents tenen presumpció de certesa, sense perjudici de les proves que en defensa dels drets i interessos respectius puguin aportar els interessats.

Així mateix, en l'exercici d'aquestes funcions estan facultats per:

a) Entrar lliurement en qualsevol moment i sense avisar als llocs subjectes a inspecció i a quedar-s'hi, amb respecte, en tot cas, a la inviolabilitat del domicili. En efectuar una visita d'inspecció, han de comunicar la seva presència a la persona inspeccionada o al seu representant, llevat que considerin que aquesta comunicació pugui perjudicar l'èxit de les seves funcions.

b) Procedir a practicar qualsevol acte d'investigació, examen o prova que considerin necessària per comprovar que les disposicions legals s'observen correctament.

En particular poden prendre o treure mostres de substàncies i materials, efectuar mesuraments, obtenir fotografies, vídeos, gravació d'imatges, i aixecar croquis i plans, sempre que es notifiqui al titular o al seu representant, llevat de casos d'urgència, en els quals la notificació es pot fer amb posterioritat.

4. En l'exercici de les seves funcions com a policia judicial genèrica, s'han de limitar a efectuar les primeres diligències de prevenció, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de la policia judicial i de conformitat amb el que disposa l'article 284 de la Llei d'enjudiciament criminal.

Quan tinguin coneixement de fet que puguin ser constitutius de delictes, els han de posar en coneixement de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal, a través del procediment que determinen els òrgans en l'estructura dels quals s'integrin i de conformitat amb el que disposa la Llei d'enjudiciament criminal.

En l'exercici de les funcions a què es refereix aquest apartat, els agents forestals han de prestar en tot moment auxili i col·laboració a les forces i cossos de seguretat, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.»

Setanta-u. L'article 61 queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Cooperatives, empreses i indústries forestals.*

1. Les comunitats autònomes han de crear registres de cooperatives, empreses i indústries forestals, tant de les empreses que efectuïn treballs o aprofitaments forestals a les forests com de les indústries forestals, incloent-hi les de serra, xapa, taulers, pasta, paper i suro, resina, biomassa, olis, pinyó, castanya, bolets i trufes, així com qualsevol altre aprofitament forestal.

2. Es crea el Registre nacional de cooperatives, empreses i indústries forestals. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació relativa als assentaments que es produeixen als seus registres de conformitat amb l'apartat anterior, a fi d'elaborar i mantenir actualitzat el Registre nacional.

El Registre nacional té caràcter informatiu i depèn del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a través de la Direcció General de Desenvolupament Rural i Política Forestal. La seva organització i funcionament s'han d'establir reglamentàriament.

3. Les cooperatives, empreses i indústries forestals han de facilitar anualment a les comunitats autònomes, a efectes estadístics, les dades relatives a la seva

activitat, en particular, la producció, transformació i comercialització dels seus productes forestals. Aquesta informació s'ha d'integrar en la informació forestal espanyola a través de mecanismes de col·laboració entre el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i els altres òrgans de les administracions competents.»

Setanta-dos. L'article 62 queda redactat de la manera següent:

«Article 62. *Organitzacions interprofessionals de productes forestals.*

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de promoure la creació d'organitzacions interprofessionals en el sector forestal. L'estatut jurídic de les organitzacions interprofessionals dels productes forestals és el que estableixen la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, i la normativa autonòmica sobre la matèria.»

Setanta-tres. L'article 63 queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Disposicions generals.*

1. Els incentius que recullen els articles 64 a 66, quan es financin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, s'han d'aplicar amb prioritat per a les forests ordenades tant de titularitat privada com d'entitats locals, i per a les forests protectores i les catalogades, en els termes que s'estableixin.

2. Les administracions han de facilitar el desenvolupament d'instruments basats en el mercat per abordar eficaçment la conservació i millora dels actius naturals o dels serveis que aquests presten.

3. S'ha d'incentivar preferentment la implantació de projectes d'ordenació, plans dasocràtics o altres instruments de gestió equivalents en les forests privades i públiques no catalogades. Les forests no ordenades incloses en un PORF poden accedir als incentius quan així ho habiliti el pla esmentat.

En l'accés a les subvencions per a la prevenció contra incendis forestals, quan es financin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, tenen prioritat les forests que estiguin en una zona d'alt risc d'incendi amb un pla de defensa contra incendis vigent, d'acord amb l'article 48.»

Setanta-quatre. L'apartat 2 de l'article 65 queda redactat de la manera següent:

«2. Per a aquests incentius es tenen en compte, entre d'altres, els factors següents:

a) La conservació, restauració i millora de la biodiversitat en ecosistemes i espècies forestals i del paisatge en funció de les mesures adoptades específicament per a aquesta finalitat.

b) La fixació de diòxid de carboni a les forests com a mesura de contribució a la mitigació del canvi climàtic, en funció de la quantitat de carboni fixada en la biomassa forestal de la forest, així com de la valoració energètica de la seva biomassa forestal aprofitable.

c) La conservació dels sòls i del règim hidrològic a les forests com a mesura de lluita contra la desertificació, en funció del grau en què la coberta vegetal i les pràctiques silvícoles contribueixin a reduir la pèrdua o degradació del sòl i la millora dels recursos hídrics superficials i subterranis.

d) La millora de la qualitat de l'aire i la disminució de sorolls.»

Setanta-cinc. L'apartat 3 de l'article 65 queda redactat de la manera següent:

«3. Les administracions públiques poden aportar aquests incentius per les vies següents:

a) Subvenció al propietari dels treballs dirigits a la gestió forestal sostenible.

- b) Establiment d'una relació contractual amb el propietari o titular de la gestió de la forest, o de qualsevol aprofitament, sempre que estigui planificat.
- c) Inversió directa per part de l'Administració.»

Setanta-sis. Es dóna una nova redacció a les lletres a), c), g), h), j), k), l), n), o) i p) de l'article 67, que queden redactades de la manera següent:

«a) El canvi d'ús forestal o la realització d'activitats en contra de l'ús forestal sense autorització.»

«c) La tala, crema, arrencada o inutilització d'exemplars arboris o arbustius d'espècies forestals, llevat de casos excepcionals autoritzats singularment o els previstos i controlats explícitament a l'instrument corresponent d'intervenció administrativa d'ordenació, autorització, declaració responsable o notificació i justificats per raons de gestió de la forest.»

«g) La forestació o reforestació amb materials de reproducció que incompleixin els requisits que estableix la legislació vigent en aquesta matèria.»

«h) La realització d'aprofitaments forestals sense autorització administrativa o declaració responsable del titular i, en general, la realització de qualsevol activitat no autoritzada o notificada, quan aquests requisits siguin obligatoris, així com l'incompliment de les disposicions que regulin el gaudi dels aprofitaments forestals.»

«j) El pasturatge o la permanència de caps de bestiar a les forests on estigui prohibit o es faci en violació de les normes establertes a l'efecte per l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.»

«k) El trànsit o la permanència en camins o zones forestals on hi hagi la prohibició expressa en aquest sentit, o incomplint les condicions que s'estableixin per a això, així com la circulació amb vehicles de motor travessant terrenys fora de carreteres, camins, pistes o qualsevol infraestructura utilitzable amb aquesta finalitat, excepte quan s'hagi autoritzat expressament.»

«l) Qualsevol incompliment greu que afecti el desenvolupament normal de la forest, del contingut dels projectes d'ordenació de forests, plans d'ordenació de forests o plans d'aprofitaments, o altres instruments de gestió equivalents, entre d'altres els compromisos d'adhesió a models tipus de gestió forestal, així com les seves autoritzacions corresponents, sense causa tècnica justificada i notificada a l'òrgan forestal de la comunitat autònoma per a la seva aprovació.»

«n) L'abocament o abandonament no autoritzats de residus, materials o productes de qualsevol naturalesa en terrenys forestals.»

«o) La falta manifesta de col·laboració o l'obstrucció per acció o omissió de les actuacions d'investigació, inspecció i control de les administracions públiques i dels seus agents, en relació amb les disposicions d'aquesta Llei i de les seves normes de desplegament.»

«p) L'incompliment de les obligacions d'informació a l'Administració per part dels particulars, així com la seva ocultació o alteració.»

Setanta-set. S'afegeix una nova lletra r) a l'article 67, que queda redactada de la manera següent:

«r) L'incompliment de les obligacions imposades pel Reglament (UE) núm. 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010, pel qual s'estableixen les obligacions dels agents que comercialitzen fusta i productes de la fusta, quant a:

1r La comercialització de fusta no aprofitada legalment i els seus productes derivats.

2n L'absència de manteniment i avaluació d'un sistema de diligència deguda, ja sigui de manera individual o a través d'una entitat de supervisió.

3r L'absència de col·laboració amb l'Administració competent en els controls efectuats per aquesta.

4t La no-adopció de mesures correctores expedides, si s'escau, per l'autoritat competent després de la realització del control corresponent.

5è L'incompliment de l'obligació de traçabilitat i conservació d'aquesta informació a què estan subjectes els comerciants.»

Setanta-vuit. L'article 68 queda redactat de la manera següent:

«Article 68. *Classificació de les infraccions.*

1. Són infraccions molt greus:

a) Les infraccions tipificades als paràgrafs a) a n) de l'article anterior, quan els fets constitutius de la infracció hagin causat a la forest danys amb uns costos de reposició iguals o superiors a 1.000.000 euros o el termini de reparació o restauració dels quals sigui superior a 10 anys.

b) La infracció tipificada al paràgraf ñ) de l'article anterior, quan l'alteració de senyals i fites impedeixi determinar sobre el terreny els límits establerts legalment.

c) Les infraccions tipificades al paràgraf r) de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte de l'incompliment superi els 200.000 euros.

d) La reincidència, entenent per aquesta que l'infractor hagi comès una infracció lleu, greu o molt greu en el termini d'un any si és lleu, de dos anys si és greu i de cinc anys si és molt greu, comptats des que recaigui la resolució sancionadora ferma.

2. Són infraccions greus:

a) Les infraccions tipificades als paràgrafs a) a n) de l'article anterior, quan els fets constitutius de la infracció hagin causat a la forest danys amb uns costos de reposició iguals o superiors a 10.000 euros i inferiors a 1.000.000 euros o el termini de reparació o restauració dels quals sigui inferior a 10 anys i superior a sis mesos.

b) La infracció tipificada al paràgraf ñ) de l'article anterior, quan l'alteració de senyals i fites no impedeixi identificar els límits reals de la forest pública separada.

c) La infracció tipificada al paràgraf o) de l'article anterior.

d) Les infraccions tipificades al paràgraf r) de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte de l'incompliment sigui igual o inferior a 200.000 euros però superior a 50.000 euros.

e) L'incompliment de les obligacions que recullen els subapartats 2n, 3r, 4t i 5è del paràgraf r) de l'article anterior.

f) La reincidència, entenent per aquesta que l'infractor hagi comès una infracció lleu, greu o molt greu en el termini d'un any si és lleu, de dos anys si és greu i de cinc anys si és molt greu, comptats des que recaigui la resolució sancionadora ferma.

3. Són infraccions lleus:

a) Les infraccions tipificades als paràgrafs a) a n) de l'article anterior quan els fets constitutius de la infracció no hagin causat danys a la forest o quan, si n'han causat, tinguin uns costos de reposició inferiors a 10.000 euros o el termini per reparar-los o restaurar-los no excedeixi els sis mesos.

b) Les infraccions tipificades als paràgrafs p) i q) de l'article anterior.

c) Les infraccions tipificades al paràgraf r) de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte d'incompliment no superi els 50.000 euros.

4. En els tots els casos d'infraccions tipificades al paràgraf r) de l'article anterior, s'aplica com a sanció accessòria el comís dels béns comercialitzats que constitueixen l'objecte de la infracció, els quals s'han d'alienar per subhasta pública.»

Setanta-nou. L'article 74 queda redactat de la manera següent:

«Article 74. *Quantia de les sancions.*

Les infraccions tipificades en aquest títol s'han de sancionar amb les multes següents:

- a) Les infraccions lleus, de 100 a 1.000 euros.
- b) Les infraccions greus, de 1.001 a 100.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus, de 100.001 a 1.000.000 euros, llevat que l'import de la fusta comercialitzada indugudament, o el doble del cost de reposició del dany causat, siguin superiors al milió d'euros. En aquest cas, la sanció ha de ser equivalent a l'import més alt.»

Vuitanta. Se suprimeix la lletra a) de l'article 75.

Vuitanta-u. L'apartat 3 de l'article 77 queda redactat de la manera següent:

«3. Així mateix, es pot requerir indemnització en els casos en què el benefici econòmic de l'infractor sigui superior a la sanció màxima prevista. Aquesta indemnització ha de ser com a màxim el doble de la quantia del benefici esmentat i, en el cas de forests declarades d'utilitat pública, s'ha d'ingressar al fons de millores que regula l'article 38.»

Vuitanta-dos. L'apartat 1 de l'article 80 queda redactat de la manera següent:

«1. Les sancions imposades per la comissió de faltes molt greus prescriuen al cap de cinc anys, mentre que les imposades per faltes greus o lleus ho fan al cap de dos anys i d'un any, respectivament.»

Vuitanta-tres. L'apartat 1 de la disposició addicional primera queda redactat de la manera següent:

«1. Els consorcis i convenis de repoblació emparats per la legislació que es deroga a la disposició derogatòria única d'aquesta Llei continuen vigents fins a la data en què finalitzin, sense perjudici de les possibles pròrrogues pactades als contractes.»

Vuitanta-quatre. La disposició addicional quarta queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Ús energètic de la biomassa forestal.*

El Govern ha d'elaborar, en col·laboració amb les comunitats autònomes, una estratègia per al desenvolupament de l'ús energètic de la biomassa forestal, d'acord amb els objectius indicats al Pla d'energies renovables a Espanya.»

Vuitanta-cinc. La disposició addicional cinquena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquena. *Societats forestals.*

1. Es defineix com societat forestal l'agrupació de propietaris de parcel·les susceptibles d'aprofitament forestal que cedeixen a la societat forestal els drets d'ús forestal de manera indefinida o per un termini cert igual o superior a vint anys.

2. També poden pertànyer a la societat forestal altres persones físiques o jurídiques que no siguin titulars, sempre que la seva participació no superi el 49 per cent de les participacions socials.

3. En cas de transmissió de parcel·les s'ha de presumir, llevat que hi hagi un pacte en contra, la subrogació automàtica de la posició de soci del nou titular.

4. Les comunitats autònomes han de determinar, en l'àmbit de les seves competències, els requisits addicionals que han de complir aquestes societats, el seu nom i els incentius de què han de gaudir.

5. Aquestes societats forestals tenen com a únic objecte social l'explotació i l'aprofitament en comú de terrenys forestals l'ús dels quals se cedeix a la societat, per fer-ho mitjançant una gestió forestal sostenible.

6. Les societats forestals es regeixen pel text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

7. El règim fiscal especial que estableix el capítol VII del títol VII de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, és aplicable a les operacions de cessió de drets d'ús forestal a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició a canvi de valors representatius del capital social de la societat forestal adquirent.»

Vuitanta-sis. L'apartat 1 de la disposició addicional vuitena queda redactat de la manera següent:

«1. Es pot establir dret de pas i autoritzar ocupacions temporals en forests del domini públic forestal, motivades per interès de la defensa nacional, de conformitat amb el procediment i els terminis que es determinin.»

Vuitanta-set. La disposició addicional desena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional desena. *Introducció al mercat de fusta i productes derivats de la fusta.*

1. Les administracions públiques han de cooperar en l'àmbit de les seves competències per assegurar la legalitat de la fusta i productes derivats introduïts al mercat a Espanya, i donar així compliment a la normativa comunitària en aquesta matèria, derivada del Pla sobre aplicació de les lleis forestals, governança i comerç de la Unió Europea.

2. En l'àmbit del Reglament (UE) núm. 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010, pel qual s'estableixen obligacions dels agents que comercialitzen fusta i productes de la fusta, els agents que optin per un sistema individual per exercir la diligència deguda han de presentar una declaració responsable davant l'òrgan autonòmic competent. El contingut mínim d'aquesta declaració responsable s'ha d'establir reglamentàriament. L'omissió de la presentació d'aquesta declaració suposa una infracció lleu als efectes del títol VII.»

Vuitanta-vuit. La disposició addicional onzena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional onzena. *Avaluació ambiental.*

Sempre que en aquesta Llei alguna activitat, ús o aprofitament estigui sotmès només a notificació o declaració responsable i l'activitat esmentada estigui sotmesa obligatòriament a avaluació ambiental en virtut de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, o de la legislació d'avaluació ambiental de la comunitat autònoma on s'hagi de portar a terme, regeix el que estableixen l'article 9.2 de la Llei esmentada i altres preceptes d'aplicació concordant.»

Vuitanta-nou. S'afegeix una nova disposició addicional redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dotzena. *Foment de la indústria forestal.*

Es modifica l'article 5.3 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, amb l'addició, entre els objectius dels programes de promoció industrial, d'un de nou amb el contingut següent:

i) El foment de les indústries de transformació de recursos naturals renovables, i específicament les que utilitzin com a primera matèria els recursos forestals.»

Noranta. S'afegeix una disposició addicional nova, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tretzena. *Deducció en l'impost sobre societats per despeses i inversions de les societats forestals.*

Les societats forestals a què es refereix la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei tenen dret a una deducció en la quota íntegra de l'impost sobre societats del 10 per cent de les despeses o inversions que efectuïn en el període impositiu en la conservació, manteniment, millora, protecció i accés de la forest.

Aquesta deducció està sotmesa als límits i les condicions que estableix l'article 39 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, conjuntament amb les que s'hi assenyalen.»

Noranta-u. La disposició transitòria segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria segona. *Termini per a l'ordenació de forests.*

Les forests que tinguin l'obligació, de conformitat amb el que estableix l'article 33, de disposar d'un instrument de gestió forestal, tenen un període de 25 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per dotar-se d'aquest instrument.»

Noranta-dos. La disposició transitòria tercera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera. *Incentius econòmics en forests no ordenades.*

Durant un termini de quinze anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els propietaris de forests no ordenades es poden acollir als incentius a què es refereix l'article 63, i poden ser objecte de subvenció o crèdit l'elaboració de l'instrument de gestió forestal corresponent. Passat el període esmentat, se'ls ha de denegar d'ofici qualsevol incentiu mentre no es dotin d'un instrument de gestió o, si s'escau, i tal com preveu l'article 63.3, s'incloguin en un PORF.

Si durant aquest termini es produeix un canvi de propietat, el termini per al nou propietari comença a comptar des del moment de la transmissió.»

Noranta-tres. La disposició transitòria quarta queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quarta. *Forests declarades d'utilitat pública amb anterioritat a aquesta Llei.*

Als efectes del que preveu l'article 16 i concordants, es consideren incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública totes les forests declarades d'utilitat pública amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

Noranta-quatre. Se suprimeix la disposició final primera.

Noranta-cinc. L'apartat 3 de la disposició final segona queda redactat de la manera següent:

«3. Els preceptes i les disposicions següents es dicten a l'empara de títols competencials exclusius de l'Estat:

a) Els articles 18, apartats 1 i 2, 19, 22, 25 i 27 bis, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desenvolupament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi.

b) Els articles 18.3 i 18 bis es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'ordenació dels registres.

c) El capítol I del títol V, tret de l'article 56.1, es dicta a l'empara de l'article 149.1.15a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

d) La disposició addicional novena es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.»

Disposició addicional primera. *Referències.*

1. Totes les referències que la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, fa al Ministeri de Medi Ambient i al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació s'han d'entendre substituïdes per la referència al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

2. Totes les referències que la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, fa a l'«òrgan forestal» o «Administració forestal» s'han d'entendre substituïdes per «òrgan competent en matèria forestal».

Disposició addicional segona. *Aplicació dels ajuts directes de la política agrícola comuna a Espanya.*

1. Els pagaments directes que estableix l'article 1 del Reglament (UE) núm. 1307/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables als pagaments directes als agricultors en virtut dels règims d'ajuda inclosos en el marc de la política agrícola comuna i pel qual es deroguen els reglaments (CE) núm. 637/2008 i (CE) núm. 73/2009 del Consell, s'han d'aplicar d'acord amb criteris comuns establerts a escala nacional per a tot el territori.

2. S'habilita el Govern perquè desplegui per via reglamentària el que estableix aquest article, de conformitat amb les previsions del Reglament (UE) núm. 1307/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, pel qual s'estableixen, així com les previsions aplicables als pagaments directes que estableix el Reglament (UE) núm. 1306/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, sobre el finançament, la gestió i el seguiment de la política agrícola comuna, en particular, les relatives al sistema integrat de gestió i control que estableix el capítol II del títol V i al sistema de condicionalitat que estableix el títol VI del Reglament esmentat.

Disposició addicional tercera. *Canvi de denominació del cos d'enginyers agrònoms i del cos d'enginyers de forests.*

El cos d'enginyers agrònoms i el cos d'enginyers de forests passen a denominar-se cos d'enginyers agrònoms de l'Estat i cos d'enginyers de forests de l'Estat.

Tots dos cossos mantenen la seva adscripció orgànica al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, així com la classificació en el subgrup A1 dels que estableix l'article 76 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Disposició addicional quarta. *Caça i pesca.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la participació de les comunitats autònomes, ha d'elaborar una estratègia nacional de gestió cinegètica que constitueixi el marc orientatiu i de coordinació per a l'ordenació a escala nacional de l'aprofitament cinegètic. L'ha d'aprovar la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural, i les comunitats autònomes s'hi poden referir en la seva legislació específica.

2. A efectes informatius, es crea el Registre espanyol d'infractors de caça i pesca. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació relativa als assentaments que es produeixin als seus registres d'infractors de caça i pesca corresponents, inclosos els relatius a la suspensió i l'extinció de validesa de les llicències, en particular els derivats d'infraccions penals i d'un

procediment sancionador, d'acord amb el que estableix a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Disposició addicional cinquena. *Regles d'explotació del transvasament Tajo-Segura.*

1. En funció de les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía al començament de cada mes, s'estableixen els nivells mensuals següents d'acord amb els quals s'ha d'acordar la realització dels transvasaments, amb un màxim anual total de 650 hectòmetres cúbics en cada any hidrològic (600 per al Segura i 50 per al Guadiana):

Nivell 1. Es dóna quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía siguin iguals o superiors a 1.500 hectòmetres cúbics, o quan les aportacions conjuntes entrants en aquests embassaments en els últims dotze mesos siguin iguals o superiors a 1.000 hectòmetres cúbics. En aquest cas, l'òrgan competent ha d'autoritzar un transvasament mensual de 68 hectòmetres cúbics, fins al màxim anual abans referit.

Nivell 2. Es dóna quan les existències conjuntes d'Entrepeñas i Buendía siguin inferiors a 1.500 hectòmetres cúbics, sense arribar als volums previstos en el nivell 3, i les aportacions conjuntes registrades en els últims dotze mesos siguin inferiors a 1.000 hectòmetres cúbics. En aquest cas, l'òrgan competent ha d'autoritzar un transvasament mensual de 38 hectòmetres cúbics, fins al màxim anual abans referit.

Nivell 3. De situacions hidrològiques excepcionals, es dóna quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía no superin, al començament de cada mes, els valors que determini el Pla hidrològic del Tajo vigent. El Govern, mitjançant el reial decret que es preveu posteriorment en aquest apartat, ha d'establir per al nivell 3 el transvasament màxim mensual que l'òrgan competent pot autoritzar discrecionalment i de manera motivada, així com els valors mensuals abans esmentats, definitoris del nivell 3, amb l'objectiu únic que s'indica posteriorment.

Nivell 4. Es dóna aquesta situació quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía siguin inferiors a 400 hectòmetres cúbics; en aquest cas no cal aprovar cap transvasament.

Amb l'únic objectiu de dotar de més estabilitat interanual els subministraments, i minimitzar la presentació de situacions hidrològiques excepcionals a què es refereix el nivell 3, sense modificar en cap cas el màxim anual d'aigua que es pot transvasar, a proposta justificada del ministeri competent en matèria d'aigües, i amb l'informe favorable previ de la Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura, es poden modificar, mitjançant reial decret, tant el volum d'existències i el d'aportacions acumulades que preveu el nivell 1 com els volums de transvasament mensual corresponents als nivells 1, 2, 3 i els volums d'existències per a cada mes corresponents al nivell 3. Així mateix, en aquest reial decret es defineixen els criteris de predicció d'aportacions per a l'aplicació de la regla en horitzons plurimensuals.

Amb l'objectiu d'afavorir el desenvolupament dels municipis riberencs, s'ha d'explotar el sistema de manera que el volum de transvasament autoritzat i pendent d'aplicació es mantingui preferentment en els embassaments de capçalera, abans que en altres emmagatzematges en trànsit o destí, sempre que aquesta explotació sigui compatible amb una gestió racional i integrada del sistema conjunt.

Excepte en situacions catastròfiques o d'extrema necessitat degudament motivades que impedeixin l'enviament d'aigua, si no s'han transvasat en el termini autoritzat els volums aprovats previstos en els nivells 1 i 2, es poden transferir en els tres mesos següents al final del període d'autorització, llevat que es produeixi un canvi de nivell.

Els recursos el transvasament dels quals s'hagi autoritzat poden ser utilitzats pels usuaris al llarg de l'any hidrològic, fins al final d'aquest. En cas que al terme de l'any hidrològic hi hagi a la conca receptora algun volum disponible d'aigua transvasada, ha de ser objecte d'una nova distribució, i s'ha de considerar com a recurs aprofitable per als usos del transvasament a què corresponguin l'any hidrològic següent.

Els volums el transvasament dels quals s'hagi autoritzat s'han de distribuir entre proveïments i regadius, en la proporció d'un 25 per cent per a proveïment i el 75 per cent restant per a regadiu, fins al màxim de les seves dotacions anuals, i assegurant sempre almenys 7,5 hectòmetres cúbics/mes per als proveïments urbans.

2. La Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura autoritza els transvasaments quan es donin les condicions hidrològiques dels nivells 1 i 2, i el ministre que tingui atribuïdes les competències en matèria d'aigua, amb l'informe previ d'aquesta Comissió, quan es donin les condicions del nivell 3. En el cas dels nivells 1 i 2, l'autorització dels transvasaments té lloc preferentment per semestres, mentre que en el cas del nivell 3 s'efectua preferentment per trimestres, llevat que l'òrgan competent justifiqui en qualsevol dels nivells la utilització de terminis diferents.

3. Amb caràcter previ a la primera reunió de l'any hidrològic de la Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura, i en tot cas, abans de la primera autorització del transvasament, exclusivament en els nivells 1 i 2, la Direcció General de l'Aigua ha d'elaborar, per tal que la Comissió Central d'Explotació ho consideri als efectes de les autoritzacions, un informe justificatiu de les necessitats hídriques a les zones i els proveïments afectes al transvasament Tajo-Segura, que s'ha de referir, per a les zones regables, als conreus planificats, i per als proveïments, a les demandes estimades, així com a les possibilitats de regulació existents per a aquests cabals.

Aquest informe l'ha d'elaborar la Direcció General de l'Aigua a partir de la informació de la planificació hidrològica, i s'ha d'actualitzar semestralment d'acord amb el que disposa el Reglament de planificació hidrològica sobre seguiment dels plans hidrològics.

Disposició addicional sisena. Camins naturals.

1. Es defineix camí natural com l'itinerari destinat a un ús públic no motoritzat, principalment de vianants i ciclístic, que compleix els requisits següents:

- a) Està construït aprofitant itineraris públics preexistents, com antics traçats de ferrocarril, vies pecuàries, camins reials o camins de ribera, entre d'altres.
- b) Està destinat fonamentalment a la realització d'activitats esportives, culturals i recreatives, com el senderisme i el cicloturisme.
- c) Està localitzat en el medi rural, travessa al llarg del seu traçat llocs amb importants qualitats naturals, culturals, paisatgístiques o històriques, i serveix com a instrument per a la posada en valor d'aquestes qualitats del territori.
- d) Contribueix al desenvolupament rural i afavoreix la diversificació econòmica mitjançant activitats lligades al nou ús turisticorecreatiu.
- e) Està identificat amb una marca registrada, amb identitat gràfica i senyalització pròpia. Disposa d'una senyalització normalitzada quant a dimensions, materials, criteris de disseny, tipografia, colors, etc., segons es defineix al Manual de senyalització de camins naturals, i l'ús dels seus logotips i denominacions està protegit per les marques registrades «camins naturals» i «itineraris naturals no motoritzats».

2. La xarxa nacional de camins naturals ha d'estar integrada pels camins naturals que compleixin els requisits que es defineixin reglamentàriament. Els seus objectius són:

- a) Fomentar sistemes de transport respectuosos amb el medi ambient i amb baixa emissió de carboni, i promoure la mobilitat periurbana i interurbana sostenible i, per tant, la qualitat de vida i la salut de la població.
- b) Desenvolupar el turisme rural, ambiental i cultural.
- c) Afavorir el desenvolupament socioeconòmic de la zona d'actuació, mitjançant la potenciació i diversificació dels recursos econòmics, el foment de l'ocupació i l'assentament de la població en el medi rural.
- d) Definir l'estratègia de manteniment i conservació de la xarxa nacional de camins naturals.
- e) Avaluar la demanda dels itineraris per millorar els traçats ja executats.

3. Els camins naturals inclosos a la xarxa nacional de camins naturals poden ser:
 - a) Itineraris de caràcter bàsic: traçats de llarg recorregut, que formen part d'algun dels eixos vertebradors interterritorials i/o transfronterers que es defineixin al pla director de la xarxa nacional de camins naturals.
 - b) Itineraris de caràcter secundari: traçats que, sense pertànyer als de caràcter bàsic, poden donar-los continuïtat, permetre la connexió entre camins ja construïts o possibilitar l'accés a llocs d'interès ambiental o cultural.
4. En matèria de camins naturals competeixen al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient les funcions següents:
 - a) Exercir la supervisió i coordinació de la xarxa nacional de camins naturals.
 - b) Elaborar el pla director de la xarxa nacional de camins naturals com el seu principal instrument de planificació i desenvolupament, l'aprovació del qual s'ha de fer mitjançant l'acord del Consell de Ministres.
 - c) Decidir sobre la inclusió de nous itineraris a la xarxa nacional de camins naturals. Així mateix, decidir sobre l'exclusió d'algun d'ells.
 - d) Executar les obres i fer el manteniment dels camins naturals promoguts pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.
 - e) Assumir l'execució de les obres dels camins naturals de nova incorporació a la xarxa, llevat que hi hagi un acord diferent amb les administracions competents.
 - f) Gestionar la marca registrada «camins naturals» i «itineraris naturals no motoritzats».
 - g) Efectuar el seguiment i l'avaluació de la xarxa nacional de camins naturals, en particular pel que fa al manteniment adequat dels camins naturals per part de les administracions promotores.
 - h) Determinar, en col·laboració si s'escau amb les administracions competents, el traçat i disseny dels camins naturals que s'han d'incloure a la xarxa.
 - i) Afavorir acords per al desenvolupament rural de les zones on es localitzen els camins naturals.
 - j) Representar Espanya en xarxes internacionals equivalents.
 - k) Establir el model de funcionament amb la resta de les administracions territorials competents.
5. Els camins naturals es poden construir a iniciativa del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient o a instància d'altres administracions territorials.
6. En la construcció de camins naturals definits anteriorment com de caràcter bàsic, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot actuar de manera directa o bé mitjançant la subscripció dels convenis de col·laboració oportuns amb les administracions territorials afectades per a les obres.
7. Per executar les actuacions corresponents als traçats definits anteriorment com de caràcter secundari, l'Administració de l'Estat pot instar la declaració d'interès general d'aquests, o bé utilitzar el procediment ordinari de concessió de subvencions en espècie que preveu la Llei 38/2003 mitjançant la seva tramitació en règim de concurrència competitiva.
8. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot acordar la incorporació d'altres itineraris construïts per altres administracions a la xarxa nacional de camins naturals.
9. Cal determinar reglamentàriament els requisits i procediments per a l'actuació del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en la construcció de camins naturals de caràcter bàsic i els de caràcter secundari.

Disposició transitòria única. *Règim transitori de la modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.*

L'aplicació de la disposició addicional tercera de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, reguladora del Pla hidrològic nacional, s'ha d'esglaonar en el temps d'acord amb les prescripcions següents:

1. La implantació del nou nivell de referència de 400 hectòmetres cúbics per a la definició d'excedents que es poden transvasar a la capçalera del Tajo ha de seguir un règim transitori de manera que aquest nou nivell s'assoleixi com a màxim en cinc anys de conformitat amb el procediment següent.

2. En la data d'entrada en vigor del nou pla hidrològic del Tajo, elaborat de conformitat amb la Directiva marc de l'aigua, s'ha d'eleva 32 hectòmetres cúbics el nivell, i s'ha d'anar eleva nt en esglaons addicionals de 32 hectòmetres cúbics el dia 1 de gener de cada any successiu, fins assolir els 400 hectòmetres cúbics finals. Igualment, la corba de definició de situacions hidrològiques excepcionals vigent s'ha d'anar eleva nt de manera esglaonada i simultània als nivells corresponents de referència, fins assolir la corba final.

3. Si a l'inici o en qualsevol moment del període transitori s'assoleix un nivell d'existències embassades de 900 hectòmetres cúbics, tant el nou nivell de referència de 400 hectòmetres cúbics com la corba de condicions excepcionals entrarien en vigor de manera immediata.

4. La Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura ha de vetllar per l'aplicació d'aquests criteris i resoldre les incidències que es puguin plantejar en el període de transició.

Disposició derogatòria.

1. Queda derogada la disposició addicional primera de la Llei 11/2005, de 22 de juny, per la qual es modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol de 2001, del Pla hidrològic nacional.

2. Es manté en vigor el Reial decret 773/2014, de 12 de setembre, pel qual s'aproven diverses normes reguladores del transvasament per l'aqüeducte Tajo-Segura.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, de règim econòmic de l'explotació de l'aqüeducte Tajo-Segura.*

Es modifica l'últim paràgraf de la disposició addicional primera de la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, de règim econòmic de l'explotació de l'aqüeducte Tajo-Segura, que passa a tenir la redacció següent:

«En canvi, si es produeixen pèrdues inferiors, els recursos addicionals generats s'han de distribuir en un setanta per cent per a regadiu, en proporció a les zones regables esmentades, mentre que el trenta per cent restant s'ha d'assignar per a proveïments de la província d'Almeria.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.*

U. Es modifica la disposició addicional tercera, que passa a tenir la redacció següent:

«Quant a les transferències d'aigua aprovades des de la capçalera del Tajo, es consideren aigües excedents totes les existències embassades en el conjunt d'Entrepeñas-Buendía que superin els 400 hectòmetres cúbics. Per sota d'aquesta xifra no es poden fer transvasaments en cap cas.

Aquest volum mínim es pot revisar en el futur de conformitat amb les variacions efectives que experimentin les demandes de la conca del Tajo, d'acord amb els principis d'eficiència i sostenibilitat, de manera que se'n garanteixi en tot cas el caràcter preferent, i s'asseguri que les transferències des de la capçalera no puguin suposar mai un límit o impediment per al desenvolupament natural de la conca.»

Dos. S'introdueix una nova disposició addicional quinzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quinzena.

S'han de portar a terme amb caràcter d'urgència, i d'acord amb criteris de viabilitat, les obres que preveu l'annex al Pla hidrològic nacional que encara no s'hagin executat i que permetin a Castella-la Manxa utilitzar la infraestructura del transvasament Tajo-Segura, així com els recursos corresponents que tingui assignats i reservats.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal en matèria d'actuacions sanitàries en espècies cinegètiques.*

S'afegeix un article 16 bis a la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, que queda redactat de la manera següent:

«Article 16 bis. *Actuacions sanitàries en espècies cinegètiques.*

Amb l'objectiu d'assegurar el bon estat sanitari de les espècies cinegètiques i per evitar la transmissió de malalties entre elles o al bestiar domèstic:

1. Totes les explotacions productores d'espècies cinegètiques han de complir els requisits sanitaris que s'estableixin legalment. Així mateix, el moviment d'animals procedents d'aquestes explotacions s'ha de regular reglamentàriament.

2. Cal establir reglamentàriament els requisits de sanitat animal que han de complir els diferents terrenys tant d'aprofitament cinegètic com de règim especial que recull el títol II. Aquests requisits inclouen, en especial, els sistemes de vigilància per detectar la presència de malalties i les actuacions que en cas de risc de transmissió han d'abordar tant les administracions competents com els responsables o gestors dels terrenys.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 5/2013, d'11 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.*

Es modifica la disposició final segona de la Llei 5/2013, d'11 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Autorització per elaborar un text refós en matèria de prevenció i control integrats de la contaminació.*

S'autoritza el Govern per elaborar i aprovar, abans del 31 de desembre de 2016, un text refós en què s'integrin, degudament regularitzades, aclarides i harmonitzades, la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i les disposicions en matèria d'emissions industrials contingudes en normes amb rang de llei.»

Disposició final cinquena. *Impacte pressupostari.*

Les mesures que inclou aquesta norma no han de suposar cap cost i s'han de portar a terme amb els mitjans personals, materials i tècnics disponibles sense que s'incrementin les dotacions, retribucions o altres despeses de personal al servei de l'Administració General de l'Estat.

Disposició final sisena. *Habilitació competencial.*

Les disposicions addicionals segona i quarta es dicten a l'empara dels títols competencials exclusius de l'Estat que recull l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

La disposició final tercera es dicta a l'empara del títol competencial exclusiu de l'Estat que preveu l'article 149.1.13a, 16a i 23a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, bases i coordinació general de la sanitat i legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

La disposició addicional sisena es dicta a l'empara del títol competencial exclusiu de l'Estat que preveu l'article 149.1.23a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

La disposició addicional cinquena, la disposició transitòria única, la disposició derogatòria i les disposicions finals primera i segona es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.22a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació, l'ordenació i la concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren per més d'una comunitat autònoma.

Disposició final setena. *Entrada en vigor de la Llei.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de publicar-se al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 20 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY